

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Částka 12.

Vydána dne 9. února 1940.

Cena: K 2'80.

Obsah: (41. a 42.) 41. Nařízení o prohlídce jatečných zvířat a masa a o zřizování a provozování jatek. -- 42. Nařízení o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí.

41.

Vládní nařízení

ze dne 7. prosince 1939

o prohlídce jatečných zvířat a masa a o zřizování a provozování jatek.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

HLAVA PRVNÍ.

Všeobecné předpisy.

§ 1.

Všeobecné vyšetřování jatečných zvířat a masa.

(1) Jatečná zvířata buďtež úředně prohlédnuta (vyšetřena a posouzena) před poražením a po poražení, pokud možno i při poražení, je-li jejich maso určeno k lidskému požívání, i když nejde o živnostenský provoz.

(2) Jehňata a kůzlata, pokud nebyla poražena v jatkách, nepodléhají vyšetření a posouzení, je-li jejich maso určeno výhradně pro spotřebu domácnosti majitelovy a nejevili-li ani před zabitím ani po něm příznaků nemoci. Výjimka tato neplatí, jde-li o domácnosti řezníků, obchodníků masem, domácnosti při hostincích a dále jde-li o ústavy nebo zařízení, ve kterých se hromadně stravují více než čtyři osoby.

(3) Při nutném poražení zvířat může vyšetření před poražením odpadnouti.

(4) Vyšetření a posouzení před zabitím a po zabití podléhají též psi, má-li masa z nich býti použito pro vlastní spotřebu.

§ 2.

Vyšetřování na svalovce.

(1) U vepřů jest součástí pravidelné prohlídky také vyšetření na svalovce.

(2) Vyšetření na svalovce podléhají i divocí vepři, jezevci, medvědi a dále jiní masožravci, kteří mohou býti nositeli svalovců, je-li maso těchto zvířat určeno k lidskému požívání.

§ 3.

Omezení živnostenského porážení a prodeje masa.

(1) Je zakázáno po živnostensku zabíjeti a zpracovávat nebo uváděti do oběhu zabité psy a kočky nebo části z nich za tím účelem, aby se masa těchto zvířat použilo k lidskému požívání.

(2) Maso jehňat a kůzlat, která podle § 1, odst. 2 nebyla prohlédnuta, nesmí se po živnostensku uváděti do oběhu.

(3) Masa jehňat, kůzlat a selat, nejsou-li starší 30 dnů, telat a hříbat, nejsou-li starší 7 dnů, nutně poražených nebo usmrcených při nehodě, nesmí se používati k lidskému požívání; s tímto masem budiž naloženo jako s nezpůsobilým.

Výklad pojmů.

§ 4.

(1) Jatečnými zvířaty (dále jen zvířaty) jsou tyto druhy domácích zvířat: skot, ovce, kozy, vepři a jednokopytníci. Ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvy zemědělství a průmyslu, obchodu a živností může určit i jiné druhy domácích zvířat za zvířata jatečná; učiní tak vyhláškou v Úředním listě.

(2) Ke skotu se počítají i buvoli a rozumějí se jím býci, volí, krávy, jalovina a telata. Teletem jest skot ve stáří do tří měsíců. Jehnětem, kůzletem nebo seletem je ovce, pokud se týče koza nebo vepř, ve stáří do tří měsíců. Jednokopytníky se rozumějí koně, osli, muli a mezci včetně hříbat. Hříbětem jest jednokopytník ve stáří do šesti měsíců.

§ 5.

Masem ve smyslu tohoto nařízení, neplyne-li z příslušného ustanovení něco jiného, se rozumějí části teplokrevných zvířat, podléhajících prohlídce, určené k výživě lidí (§§ 1 a 2), které nebyly nijak upraveny.

§ 6.

(1) Nutným poražením se rozumí zabítí zvířete před příchodem veterináře nebo prohlížitele, aby se předešlo zahynutí zvířete nebo značnému znehodnocení masa zhoršením chorobného stavu zvířete, nebo musí-li býti zvíře ihned poraženo pro úraz.

(2) Ustanovení o zvířatech nutně poražených platí obdobně i o zvířatech usmrcených bez předchozího onemocnění při nehodách (na př. zlomení lebečních kostí nebo krčních obratlů, zabítí bleskem nebo elektrickým proudem, vykrvácení, uškrcení, zastřelení), jestliže sama vykrvácela nebo byla-li jim krev pokud možno vypuštěna a jestliže jim byly ihned po usmrcení vnitřnosti vyňaty.

§ 7.

Druhy prohlídek.

(1) Rozeznává se prohlídka jatečných zvířat a masa:

- a) pravidelná,
- b) doplňovací.

(2) Pravidelnou se rozumí prohlídka jatečných zvířat a masa, vykonávaná veterinářem nebo prohlížitelem. Doplňovací se rozumí prohlídka zvířat a masa, vyhrazená veterinářům v případech, ve kterých ustanovený prohlížitel není oprávněn vyšetření provést, po případě dokončiti (§ 30).

(3) Pravidelná i doplňovací prohlídka doplňuje se podle potřeby laboratorním vyšetřením na zárodky, které mohou způsobiti onemocnění u lidí nebo u zvířat (bakteriologická prohlídka), po případě jiným vyšetřením (chemickým a pod.).

HLAVA DRUHÁ.

Organisace dozoru a prohlídkové služby.

ODDÍL I.

Příslušnost.

§ 8.

Věcná příslušnost.

(1) Výkon prohlídky jatečných zvířat a masa a přímý dozor na dodržování předpisů tohoto nařízení patří do působnosti obce. Obcím dále též přísluší spolupůsobiti při výkonu veterinářské prohlídky masa při jeho převozu (§ 14 zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 332 Sb., jímž stát přejímá výkony zdravotně-policejní).

(2) Vykonáváním dozoru nemůže býti pověřen, kdo provozuje živnost řeznickou nebo některou ze živností, které se zabývají obchodem s dobytčím, masem, masným zbožím nebo zpracováním masa, jakož i provozováním živnosti pohodnické nebo zvěrokleštičstvím.

(3) Okresní a zemské úřady dozírají, zda a jak obce šetří ustanovení tohoto nařízení, a vedou v patrnosti orgány prohlídkové služby i jejich činnost; odborný dozor vykonávají svými veterinárními úředníky. Kromě toho jsou též veterináři, pověřeni doplňovací prohlídkou, povinni zkoumati, zda prohlížitel vykonává odborně činnost mu přikázanou. Na města se zvláštním statutem dozírá zemský úřad. Úřední veterináři, přidělení okresním úřadům, jsou povinni stále dohlížeti na činnost veterinářů a prohlížitelů v prohlídkových obvodech (§ 11), nejméně však jednou za rok ji musí zevrubně přezkoumati.

(4) Úřady činné podle tohoto nařízení a orgány veterinární služby, podřízené ministerstvu zemědělství, podléhají při provádění tohoto nařízení a předpisů a opatření podle něho vydaných, jakož i ve všech případech, kdy může býti ohroženo lidské zdraví masem a jinými surovinami z poraženého zvířete, dozoru ministerstva sociální a zdravotní správy, které jim v tom směru může dávatí směrnice a pokyny, jejichž obsah, pokud se týkají orgánů veterinární služby, podřízených ministerstvu zemědělství, oznámí předem ministerstvu zemědělství. Při zábraně a tlumení chorob zvířat, jakož i v osobních věcech úředních veterinářů politických úřadů a ve věcech týkajících se veterinárního ústavu v Ivanovicích na Hané zůstává nedotčena působnost ministerstva zemědělství. Oznámí-li ministerstvo sociální a zdravotní správy ministerstvu zemědělství skutečnosti, z nichž se dá souditi

na možnost, že úřední veterinář politického úřadu porušil služební povinnosti uložené mu tímto nařízením, učiní ministerstvo zemědělství opatření podle platných předpisů.

§ 9.

Místní příslušnost.

(1) Zvíře může býti poraženo jen v prohlídkovém obvodu (§ 11), ve kterém bylo vyšetřeno před poražením. V témže obvodu musí býti provedeno vyšetření po poražení.

(2) Zvířata nutně poražená buďtež vyšetřena v obci, v jejímž obvodu byla zabita. Výjimka jest přípustná jen, nebylo-li při nutném poražení zvířete stažení kůže a vynětí vnitřností možné a je-li vyloučeno podezření z nakažlivé nemoci. V takovém případě jest pro vyšetření příslušným veterinář, pověřený prohlídkou jatečných zvířat a masa v obci, ve které bylo zpracování dokončeno. O příčině nutného poražení zvířete a o okolnosti, pro kterou nebylo stažení kůže a vynětí vnitřností v místě usmrcení zvířete možné, budiž prohlízejícímu veterináři před vyšetřením předloženo potvrzení starosty obce (místní obce), v jejímž obvodu bylo zvíře usmrceno.

(3) Zvířata, která podléhají pouze vyšetření na svalovce (§ 2, odst. 2), buďtež vyšetřena v obvodu (§ 11), ve kterém byla ulovena, po případě zabita. Výjimka jest přípustná jen, má-li býti zabité zvíře dopraveno do jiného obvodu nerozděleno v části. V takovém případě jest pro vyšetření příslušným veterinář nebo prohlížeč, pověřený prohlídkou jatečných zvířat a masa v obci, do které bylo zvíře dopraveno. Pokud by šlo o ulovenou lovnou zvěř, budiž veterináři nebo prohlížeči před vyšetřením předložen příslušný dodací nebo povolovací lístek (§§ 2 a 4 vládního nařízení ze dne 9. ledna 1934, č. 7 Sb., o dopravě a prodeji lovné zvěře užitkové).

§ 10.

Opětovná prohlídka masa dovezeného do obce.

(1) Maso, jež bylo vyšetřeno mimo obec, v níž má býti uvedeno po živnostensku do oběhu, musí býti v této obci opětovně vyšetřeno (§ 48), nebyla-li první prohlídka provedena veterinářem, jinak uplynulo-li od provedení prohlídky více než 24 hodin. Vyžaduje-li toho veřejný zájem, může zemský úřad naříditi podle směrnice, jež vydá ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem zemědělství, aby se prováděla opě-

tovná prohlídka masa odjinud dopraveného, i v jiných případech.

(2) Opětovnému vyšetření nepodléhá maso dovezené do obce z jiné obce téhož obvodu prohlídky.

ODDÍL II.

Organisace.

§ 11.

Zřízení obvodů.

(1) Zemský úřad po slyšení příslušných okresních výborů a dotčených obcí rozdělí obce do obvodů pro výkon pravidelné prohlídky jatečných zvířat a masa (prohlídkové obvody). Prohlídkový obvod může tvořiti jedna nebo více obcí.

(2) Vyžadují-li místní poměry, aby byl vytvořen jeden prohlídkový obvod z obcí různých okresů téže země, může zemský úřad po slyšení zemského výboru a dotčených obcí vytvořiti takový prohlídkový obvod a pověřiti jeden okresní úřad výkonem dozoru s hlediska tohoto nařízení.

Osoby vykonávající prohlídku, jejich ustanovování a právní postavení.

§ 12.

(1) Obce vykonávají působnost podle tohoto nařízení po stránce odborné zásadně veterináři, pověřenými prohlídkou jatečných zvířat a masa (v dalším veterinář).

(2) Pokud není předepsáno, že prohlídku má vykonávat jen veterinář, mohou býti jejím prováděním pověřeny jiné osoby, které jsou podle předpisů o tom vydaných způsobilé pro tuto službu (v dalším prohlížeč, příloha B).

(3) Vyšetřením masa na svalovce mohou býti pověřeny také osoby neuvedené v odstavcích 1 a 2, jsou-li podle předpisů o tom vydaných způsobilé pro vyšetřování na svalovce (v dalším prohlížeč na svalovce, příloha B).

§ 13.

(1) Pro výkon pravidelné prohlídky jatečných zvířat a masa budiž v obvodu ustanoven alespoň jeden veterinář nebo prohlížeč.

(2) Veterinář nebo prohlížeč může vykonávat prohlídku zvířat a masa pouze v obvodu, pro který jest ustanoven.

§ 14.

(1) Za každého veterináře nebo prohlížitele budiž ustanoven kvalifikovaný zástupce. Zástupcem pro výkon pravidelné prohlídky může býti též ustanoven veterinář nebo prohlížeč sousedního obvodu. Zástupcem pro výkon doplňovací prohlídky může býti pouze veterinář.

(2) Nemůže-li veterinář nebo prohlížeč pro nemoc nebo pro jinou vážnou příčinu vykonati prohlídku, jest povinen o tom uvědomiti starostu obce, ve které bydlí, pokud se týče obce, v níž má býti prohlídka vykonána. Obdobná ustanovení platí v případech podjatosti. Podjatosti není, má-li veterinář vykonati prohlídku zvířete, které léčil.

§ 15.

(1) V obcích, které podle posledního úředního sčítání mají alespoň 4000 obyvatel a v nichž má stále bydliště veterinář, dále v obcích, v jejichž obvodu jest v provozu továrna na výrobky z masa, a v lázeňských místech musí býti pravidelné prohlídky vykonávány veterináři, kteří se po dosažení diplomu zúčastnili alespoň po dobu jednoho měsíce vyšetřování a posuzování jatečných zvířat a masa pod vedením veterináře.

(2) V ostatních obcích mohou pravidelné prohlídky vykonávati prohlížitelé, pokud v jejich obvodu nebydlí veterinář, ochotný výkon převzít.

§ 16.

(1) Pokud obvod prohlídky nezahrnuje pouze jedinou obec, mají se obce tohoto obvodu dohodnouti, která z nich bude zaměstnávati veterináře, pokud se týče prohlížitele. Při tom má býti dbáno toho, aby bylo dosaženo řádného a pokud možno úsporného vykonávání prohlídek.

(2) Okresní úřad pečuje o to, aby došlo k dohodě podle odstavce 1, a k tomu účelu poskytne obcím přiměřenou lhůtu. Po jejím marném uplynutí stanoví okresní úřad sám, která obec bude zaměstnávati veterináře nebo prohlížitele. Stav, který vznikl takovým rozhodnutím, lze změnit pouze se souhlasem okresního úřadu.

§ 17.

(1) V obcích, které mají podle posledního sčítání alespoň 7000 obyvatel a v nichž jsou též veřejné jatky, budiž ustanoven pro obor služby spojené s vykonáváním prohlídky jatečných zvířat a masa potřebný počet veterinářů, pro něž bud' též systemisována pragmatikální místa. Poráží-li se v takové obci malý

počet zvířat a ustanovení veterináře by nebylo pro ni únosné, může zemský úřad povolit výjimku. V obcích, které mají alespoň 20.000 obyvatel, budiž ustanoven též potřebný počet prohlížitelů na svalovce.

(2) Pro ustanovení veterinářů a prohlížitelů a pro úpravu jejich služebních poměrů platí obecné předpisy, jimiž se upravují služební poměry úředníků, pokud se týče zřízenců při obcích.

§ 18.

(1) V obcích, které podle § 17 nejsou povinny ustanovit veterináře nebo prohlížitele, přísluší obecnímu zastupitelstvu usnášeti se podle ustanovení § 212 platového zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb., o tom, zda mají býti zřízena místa úřednická, pokud se týče zřízenecká vůbec a jaká, vydati bližší pravidla o ustanovení úředníků a o jejich služebních požitcích a jiných právních nárocích.

(2) Zvláštním vládním nařízením budou vydány předpisy pro úpravu platů služebních nebo za výkon a náhrady cestovného veterinářů a prohlížitelů, kteří nejsou ustanoveni na systemisovaná místa podle předpisů pro obecní úředníky a zřízence, jakož i směrnice pro výši odměn a náhradu výdajů za doplňovací prohlídku.

§ 19.

Pokud obec již zaměstnává odborné síly, určené pro prohlídku jatečných zvířat a masa, jest práva a povinnosti těchto osob přizpůsobiti předpisům tohoto nařízení. Touto úpravou nesmějí však býti zkrácena nabytá práva jednotlivých zaměstnanců.

§ 20.

(1) Není-li v obci, kde podle ustanovení § 15, odst. 1 musí býti pravidelná prohlídka jatečných zvířat a masa vykonávána veterinářem a v níž je sídlo okresního úřadu, veterinář ochotný její výkon převzít, může zemský úřad k žádosti této obce pověřiti úředního veterináře výkonem pravidelné prohlídky. Vyšší náklady, které by tím protektorátní správě vznikly, včetně zvláštní odměny (vedlejšího služebního příjmu), kterou by veterináři zemský úřad přiznal, jest povinna pokladně Protektorátu uhraditi příslušná obec. V jiných místech zařídí v uvedeném případě okresní úřad na náklad zúčastněné obce, aby odbornost prohlídek byla zajištěna.

(2) Opatření učiněné podle odstavce 1 může býti jenom přechodným opatřením na dobu,

než bude lze pověřiti výkonem prohlídky osobu způsobilou podle tohoto nařízení.

§ 21.

(1) Okresní úřad navrhne se zřetelem k potřebám příslušných obvodů po slyšení zúčastněných obcí a zemský úřad určí, který veterinář bude prováděti doplňovací prohlídku v obvodech, v nichž jest ustanoven pouze prohlížeč.

(2) Je-li úřední veterinář přítomen z důvodů tlumení nakažlivé nemoci a má-li býti vykonána doplňovací prohlídka u případu, ke kterému byl vyslán, má ji zároveň vykonati, nebyla-li dosud vykonána veterinářem, který jinak by byl pro ni příslušný; o tom jest povinen vyrozuměti příslušného veterináře.

§ 22.

(1) Ustanovení, pokud se týče pověření, veterináře nebo prohlížeče obcí vyžaduje schválení okresním úřadem. Okresní úřad může toto schválení odepřít nejenom z důvodů nezákonného ustanovení nebo pověření, ale i tehdy, nemá-li ustanovená nebo pověřená osoba potřebné způsobilosti.

(2) Obce jsou povinny neprodleně oznamovati okresním úřadům uprázdňování místa veterináře, pokud se týče prohlížeče.

(3) Okresní úřad vede obsazení míst veterinářů a prohlížečů i jejich zastupování v patrnosti a dbá o jejich včasné dosazení. Okresní úřady sdělují uprázdňovaná místa veterinářů zvěrolékařské komoře. Okresní úřad může liknavé obci určití přiměřenou lhůtu k obsazení místa veterináře nebo prohlížeče. Nedojde-li k obsazení místa v určené lhůtě, ustanoví veterináře nebo prohlížeče okresní úřad. Ustanovení nebo pověření toto má pro zúčastněné obce a osoby právní účinky jako ustanovení nebo pověření obcí samou.

§ 23.

(1) Osoby ustanovené nebo pověřené výkonem prohlídky jatečných zvířat a masa musí býti, pokud nejsou povinny skládati služební slib nebo přísahu podle jiných předpisů, nebo pokud již před účinností tohoto nařízení nesložily za účelem prohlídky jatečných zvířat a masa předepsaný slib, vzaty okresním úřadem do slibu, že budou své služební povinnosti vykonávati nestranně podle nejlepšího vědomí a svědomí a podle platných předpisů. Za své služební výkony nesmějí ani pro sebe ani pro osoby třetí požadovati ani přijímati od stran jakýchkoliv odměn nebo výhod.

(2) Vykonávající úkoly uložené tímto nařízením mají veterináři a prohlížeči povahu orgánů veřejných a požívají ochrany podle § 68 tr. z., a to pokud mají skládati slib podle odstavce 1, jakmile byli vzati do slibu.

§ 24.

Stal-li se veterinář nebo prohlížeč po svém ustanovení nebo pověření z jakéhokoli důvodu trvale nezpůsobilým k výkonu prohlídky jatečných zvířat a masa, musí mu býti další vykonávání prohlídek odňato. U veterinářů a prohlížečů, pověřených smluvně výkonem prohlídky, jest dodatečně zjištěná nezpůsobilost důležitým důvodem k předčasnému zrušení smlouvy ve smyslu § 1162 obč. zák.

ODDÍL III.

Věcné prostředky.

§ 25.

(1) Obce zaměstnávající veterináře nebo prohlížeče jsou povinny opatřiti vybavení potřebné k prohlídce jatečných zvířat a masa.

(2) K vybavení veterinářů a prohlížečů patří v potřebném počtu zejména: bílé pracovní pláště, ručníky, ochranná obuv, úředně zkoušené teploměry, vhodné nože, vhodné zařízení k vyvařování nástrojů, mikroskop k vyšetření na svalovce nebo promítací přístroj, kompresory, malé po ploše zahrnuté nůžky, cupovací (preparační) jehly, proštěpec, nůž k vykrajování vzorků, souprava krabic na vzorky, kapátko, lahvičky se zabroušenou zátkou s kyselinou octovou, louhem a glycerinem, polštářek s barvivem k razítkování masa a předpisy o prohlídce jatečných zvířat a masa.

(3) Každá obec jest povinna si opatřiti na vlastní náklad v potřebném počtu soupravy předepsaných razítek (§§ 33 a 48), dále „Zápis o prohlídce jatečných zvířat a masa“ (§ 36 přílohy A), nálepky k prozatímnímu označení pozastaveného masa (§ 32) a osvědčení o prohlídce (§ 33, odst. 7) podle stanoveného vzoru.

ODDÍL IV.

Úhrada výdajů.

§ 26.

(1) Osobní a věcné výdaje spojené s prováděním prohlídky jatečných zvířat a masa uhradí obec.

(2) Výdaje spojené s výkonem doplňovací prohlídky i bakteriologického vyšetření nahradí obcím pokladna Protektorátu, pokud nemohou býti hrazeny z výnosu poplatků za prohlídky podle tohoto nařízení. Bližší předpisy, upravující způsob požadování této úhrady a její provádění, stanoví ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvy financí, vnitra a zemědělství.

(3) Úhrada osobních a věcných výdajů, uvedená v odstavci 1, provede se tak, že se obce tvořící jednotlivé prohlídkové obvody dohodnou o částkách, kterými mají na úhrn výdajů přispěti. Za základ dohody budiž vzat poměr zjištěný podle úhrnu skutečně vykonaných prohlídek v těchto obcích v uplynulém roce. Příspěvky takto dohodnuté odvedou příslušné obce obci, která zaměstnává veterináře, pokud se týče prohlížitele. Nedojde-li k dohodě o rozvržení úhrnu ročních osobních a věcných výdajů a požádá-li o to obec zaměstnávající veterináře nebo prohlížitele, určí příspěvkovou povinnost jednotlivých obcí okresní úřad.

HLAVA TŘETÍ.

Provádění prohlídek.

ODDÍL I.

Všeobecné předpisy.

§ 27.

Povolení k poražení zvířete.

(1) Poražení jatečného zvířete jest přípustné teprve po povolení veterinářem nebo prohlížitelem.

(2) Výjimka jest přípustná jen, jde-li o nutné poražení zvířete.

(3) Povolení k poražení může býti též podmíněné, což znamená, že poražení jest přípustné jen za dodržení stanovených opatření.

(4) Povolení pozbývá platnosti, jestliže zvíře nebylo poraženo během dvou dnů po dni, kdy bylo prohlédnuto. U zvířat ustájených v jatkách nepovažuje se opětovná prohlídka před poražením zvířete, opakovaná během čtyř dnů po prvé prohlídce, za zvláštní výkon.

§ 28.

Ohlášení poražení zvířete.

(1) Poražení jatečného zvířete jest povinen jeho vlastník ohlásiti nejpozději šest hodin před poražením veterináři nebo prohlížiteli, a

to přímo, pokud obec neurčí jinak. Obce mohou podle místních poměrů předeepsati způsob ohlašování, zejména mohou naříditi hlášení na tiskopisech.

(2) Při nutném poražení zvířete jest vlastník povinen veterináři ohlásiti zvíře k prohlídce ihned po poražení, a to přímo, pokud obec neurčí jinak. Této povinnosti není, nemá-li býti maso z nutně poraženého zvířete zužitkováno jako potravina; v tomto případě postačí pouhé ústní oznámení starostovi, který se musí přesvědčiti, zda masa nebylo použito k lidskému požívání.

(3) Pro ohlášení zvířat náhle usmrcených při nehodách platí ustanovení předcházejícího odstavce obdobně.

§ 29.

Čas prohlídky.

(1) Veterinář a prohlížitel jest povinen ohlášenou prohlídku včas vykonati.

(2) Ohlášenou prohlídku nutně poraženého zvířete jest vykonati pokud možno ihned.

(3) Pro poražení v jatkách a výkon pravidelné prohlídky buďtež zpravidla obcí stanoveny určité dny a hodiny. Skládá-li se prohlídkový obvod z více obcí, dohodnou se o tom všechny obce tak, aby prohlídková služba mohla býti řádně vykonávána v celém obvodu. Nedohodnou-li se ve lhůtě, kterou jim k tomu může stanovit okresní úřad, rozhodne úřad sám s konečnou platností. Vyšetření se má konati pokud možno při úplném denním světle, výjimečně při dostatečném umělém osvětlení. Veterináři a prohlížitelé jsou povinni konati službu mimo tyto dny a hodiny pouze při nutném poražení a v jiných naléhavých případech. Jestliže si strana vyžádá poražení zvířete ve veřejných jatkách nebo výkon prohlídky mimo stanovené dny a hodiny, jest povinna, nejde-li o nutné poražení zvířete, zaplatiti obci dvojnásobné poplatky.

(4) Veškerá ohlášení zvířat k prohlídce jest zapsati do zápisu o prohlídkách do 24 hodin od ohlášení.

(5) Držiteli budiž, žádá-li o to nebo určí-li tak obec, vydáno potvrzení, že zvíře bylo ohlášeno k prohlídce.

§ 30.

Příslušnost veterináře a prohlížitele k prohlídce.

(1) Vyšetření nemůže prováděti prohlížitel: a) jde-li o poražení jednokopytníka,

b) je-li tu již předem podezření, že zvíře je nemocné chorobou, jejíž posouzení jest vyhrazeno veterináři.

(2) V případě uvedeném v předchozím odstavci jest porážení ohlásiti přímo příslušnému veterináři nebo jeho zástupci, není-li obci jinak ustanoveno.

(3) Jestliže prohlížeč během prohlídky zjistí, že jde o případ vyhrazený posouzení veterináře (§ 5, příloha A), jest povinen prohlídku přerušiti a vyrozuměti stranu a obec, že jest třeba prohlídky doplňovací.

§ 31.

Pomoc při prohlídkách.

Držitel zvířete je povinen strpěti předepsané vyšetření zvířat a masa a poskytnouti při něm potřebnou pomoc. Byla-li by žádaná pomoc odepřena, může veterinář nebo prohlížeč další prohlídku odmítnouti. Držitel zvířete nebo masa jest povinen nahraditi obci zvýšení cestovních výloh, které by z jeho zavinení vzešlo.

Nález o mase a označení masa.

§ 32.

(1) Po skončení prohlídky po porážení veterinář, pokud se týče prohlížeč, rozhodne, zda je maso k lidskému požívání:

- a) způsobilé (§ 34),
- b) méně hodnotné (§ 35),
- c) podmíněně způsobilé (§ 36) nebo
- d) nezpůsobilé (§ 37).

(2) Veterinář nebo prohlížeč jest povinen vyšetřené maso ihned označiti. Pouze v případech uvedených v § 38, nebo je-li nutno vyčkati s rozhodnutím, na př. pro nutnost bakteriologického vyšetření, budiž maso prozatím opatřeno červenými, snadno odstranitelnými lístky s nápisem „Pozastaveno“. Kromě toho musí býti lístek opatřen datem pozastavení a podpisem veterináře nebo prohlížeče, a jak nejdříve možno, též číslem zápisu o prohlídce.

(3) Jakmile bylo o pozastaveném mase pravoplatně rozhodnuto, budiž orazítkováno a červené lístky sňaty.

§ 33.

(1) K označení masa budiž použito modré, zdraví neškodné a trvanlivé barvy. Maso způ-

sobíle může býti označeno také vypálením razítka.

(2) Způsobilé maso, vyjímajíc případ uvedený v odstavci 3, budiž označeno razítkem kruhového tvaru o průměru aspoň tři a půl centimetru. Razítko budiž opatřeno zařízením na označení dne, měsíce a dále místa prohlídky nebo obce, která veterináře nebo prohlížeče zaměstnává. Je-li v prohlídkovém obvodu pověřeno výkonem prohlídky více veterinářů nebo prohlížečů, buďtež razítka pro maso způsobilé opatřena čísly k rozlišení, kdo vykonal prohlídku. Maso méně hodnotné budiž označeno razítkem téhož zařízení, na němž stejně veliký kruh je vepsán do čtverce o stranách dlouhých nejméně čtyři centimetry. Maso podmíněně způsobilé budiž označeno razítkem tvaru čtverce o stranách dlouhých alespoň čtyři centimetry, jinak stejně zařízeným. Maso nezpůsobilé budiž označeno razítkem tvaru trojúhelníkového o straně dlouhé nejméně pět centimetrů se jménem obce.

(3) Způsobilé maso z jednokopytníků budiž označeno razítkem tvaru obdélníkového o stranách dlouhých alespoň pět a dva centimetry, s vyznačením dne, měsíce a místa prohlídky nebo obce, která veterináře zaměstnává, a s nápisem „KŮŇ“ jako první slovo nahoře. Pro ostatní druhy masa z jednokopytníků se užívá razítek předepsaných v odstavci 2, která však jako první slovo nápisu musí obsahovati označení „KŮŇ“.

(4) Byly-li jednotlivé části masa a vnitřnosti uznány podmíněně způsobilými nebo méně hodnotnými, buďtež též patřičně orazítkovány.

(5) Maso, které bylo shledáno prostým svalovcům, budiž orazítkováno modrým otiskem razítka obdélníkového o stranách dlouhých pět a dva centimetry s nápisem „Svalovců prosto“. Tímto razítkem musí býti označeno maso vepřů dříve, než se označí podle odstavce 2.

(6) Razítkový nápis budiž sestaven z jednoduchých stojatých, hůlkových písmen. Písmena i okraje buďtež náležitě ostroší.

(7) Pouze veterináři a prohlížeči mohou razítkovati maso a vydávati písemná osvědčení o vykonané prohlídce. K ulehčení provozu na veřejných jatkách mohou maso za dozoru a odpovědnosti veterinářů razítkovati též ustanovené zvláštní síly. Otisky úředního razítka na mase, jakož i písemné osvědčení o vykonané prohlídce jsou znaky a listinami veřejnými. Totéž platí o červených lístečích, označujících pozastavené maso.

Posouzení masa.

§ 34.

Za maso způsobilé lze považovati všechno maso, jež podle ustanovení §§ 35 až 37 nemá býti hodnoceno jinak. Je to zejména maso řádně poražených, zdravých a dobře živých zvířat.

§ 35.

Za méně hodnotné budiž považováno maso méně vzhledné, mírně změněné chuti nebo pachu nebo hutnosti, po případě menší výživnosti, jinak však způsobilé k požívání, dále též všechno maso, uznané za podmíněně způsobilé po provedení určené úpravy.

§ 36.

Za podmíněně způsobilé budiž považováno maso, o kterém jest vzhledem k nálezu při vyšetření předpokládati, že může působiti škodlivě na lidské zdraví nebo že může rozšířiti nákazu zvířat, jež však může býti spolehlivě zbaveno nebezpečných vlastností určitou úpravou [na př. vařením, dušením, naložením (nasolením), uložením v chladu a pod.].

§ 37.

Za nezpůsobilé jest nutno považovati:

a) maso, o kterém jest důvodně předpokládati, že může působiti škodlivě na lidské zdraví, aniž by mohlo býti zbaveno nebezpečných vlastností určitou úpravou,

b) maso, které pro své zvlášť nebezpečné vlastnosti musí býti neškodně odstraněno podle ustanovení zákonů o nakažlivých nmocech zvířat,

c) maso, jehož vzhled nebo chuť nebo pach nebo výživnost jsou v takové míře zhoršeny, že se vůbec nehodí k požívání,

d) maso, které bylo uznáno méně hodnotným nebo podmíněně způsobilým a nebylo ve stanovené době upraveno nebo rozprodáno.

§ 38.

Maso méně hodnotné, podmíněně způsobilé a nezpůsobilé budiž pozastaveno, a nejsou-li vyloučeny námitky (§ 41), označeno červenými lístky. S takovým masem smí býti dále nakládáno jen způsobem stanoveným v tomto nařízení.

§ 39.

Oznámení nálezů.

(1) Nález při vyšetření před poražením a opatření, jichž má býti dbáno při porážení,

bud' též držiteli zvířete sdělena. Ve veřejných jatkách může býti upuštěno od vyrozumění držitele, není-li důvodu k pozastavení zvířete nebo k mimořádnému opatření při porážení.

(2) O pozastavení masa, jakož i o tom, jak bude s takovým masem naloženo, jest veterinář nebo prohlížeč povinen ihned vyrozuměti držitele zvířete a obecní úřad s uvedením příčiny pozastavení. Je-li držitel přítomen při prohlídce, budiž vyrozuměn o tomto rozhodnutí ústně. Není-li přítomen, vyrozumí jej obec neprodleně nejrychlejším možným způsobem a na jeho útraty. Vždy však musí býti připojeno poučení o námitkách (§ 41). Děje-li se vyrozumění písemně, stane se tak na potvrzení. Při porážení zvířat ve veřejných jatkách může býti upuštěno od ohlášení rozhodnutí o mase obecnímu úřadu, souhlasí-li vlastník s nálezem.

§ 40.

Právní důsledky nálezů.

(1) Jen maso uznané za způsobilé (§ 34) může býti volně po živnostensku uváděno do oběhu.

(2) Maso méně hodnotné (§ 35) může býti rozprodáno za úředního dozoru, je-li zřetelně označeno, o jaké maso jde, a s vyloučením dalšího prodeje (nucený výsek § 43). Používati takového masa k přípravě masných výrobků nebo k úpravě pokrmů pro živnostenský prodej je zakázáno.

(3) Maso, vnitřní orgány nebo i jiné části, prohlášené za nezpůsobilé pro lidské požívání, nesmějí býti uvedeny do oběhu pro lidskou výživu a propadají bez náhrady.

(4) Vlastník masa jest povinen hraditi výdaje odstranění masa, pokud nejsou jinak uhrazeny.

§ 41.

Námitky proti nálezům.

(1) Nesouhlasí-li strana s rozhodnutím veterináře nebo prohlížeče, může do 24 hodin po vyrozumění podati do nálezů námitky u obecního úřadu místa prohlídky a vyžádati si jeho přezkoušení. K přezkoušení nálezů jest přibrati:

a) v místech, kde je na jatkách více veterinářů, vedoucího veterináře, a byla-li první prohlídka vykonána jím, jeho zástupce, po případě úředního veterináře,

b) v místech, kde vykonává prohlídku prohlížeč, veterináře ustanoveného pro doplňovací prohlídku,

c) při nálezu, vykonaném veterinářem, veterináře úředního,

d) při nálezu, vykonaném úředním veterinářem, veterináře služebně staršího z úředních veterinářů sousedních okresů, předem k tomu určeného zemským úřadem.

(2) Při přezkoumávání rozhodnutí budiž přítomen prohlížeitel nebo veterinář, který učinil napadené rozhodnutí, nebrání-li tomu nepřekonatelná překážka. O přezkoušení napadeného rozhodnutí budiž sepsán zápis.

(3) Rozhodnutí o námitkách je konečné a jest je vždy vyhotoviti písemně a straně do-ručiti na potvrzení.

(4) Bude-li přezkoušením potvrzena správnost nálezů, do něhož byly podány námitky, jest stěžovatel povinen nahraditi obci nutné výdaje, které jí vzešly z přezkoušení nálezů.

(5) Ustanovení odstavců 1 a 2 jest přiměřeně použiti také, jestliže úřad ze své dozorcí moci nařídí přezkoušení nálezů.

§ 42.

Upuštění od další prohlídky.

Další vyšetření zvířete, u něhož byla shledána nemoc, jejíž posouzení jest vyhrazeno veterinářům, se nekoná, upustí-li držitel od poražení zvířete za účelem získání masa k lidskému požívání. V tom případě však vede obecní úřad stanoviště zvířete v patrnosti, a dojde-li k zabití zvířete, dohlíží, aby masa z něho nebylo použito jako potraviny; bude-li zvíře přemístěno před zabitím do jiné obce, vyrozumí o tom tamní obecní úřad.

§ 43.

Nucený výsek.

(1) Nucený výsek může být zřízen buď obcí nebo několika obcemi společně, a to ve zvlášť k tomu určené místnosti. Jsou-li v obci veřejné jatky, budiž vždy při nich zřízen stálý nucený výsek; výjimky může povolit okresní úřad. Podle místní potřeby může být v obci zřízen i větší počet úředních prodejen. I když není stálý nucený výsek zřízen, jest obec povinna postarati se o úřední dozor na prodej masa méně hodnotného (§ 35). Jde-li o nutné poražení vlastního zvířete v zemědělském podniku v obci, pro kterou nebyl zřízen nucený výsek, jest dovoleno v tomto podniku prodávati masa méně hodnotného za úředního dozoru.

(2) Předepsaná úprava masa podmíněně způsobilého budiž provedena před zcizením.

(3) Maso z nuceného výseku může být vydáváno jen v množství do tří kilogramů pro jednu domácnost denně a nesmí být dále uváděno do oběhu. Nemůže-li být uloženo v chladnu, má být rozprodáno za suchého počasí a současné teploty venku pod 8° C do tří dnů, jinak do 48 hodin od prohlídky.

(4) Maso méně hodnotné (§ 35) nebo podmíněně způsobilé (§ 36) může být dopravováno z místa, kde bylo pozastaveno, do jiného místa ke zpeněžení v nuceném výseku jen za souhlasu veterináře, který maso posoudil, a obecních úřadů místa prohlídky i určení.

(5) V nucených výsecích jest zakázán prodej masa sekaného nebo mletého.

Odstranění nezpůsobilého masa.

§ 44.

(1) Maso uznané nezpůsobilým budiž zneškodněno buď vysokou teplotou nebo chemickými prostředky. Látky při tom získané mohou být technicky zužitkovány. Kde nelze maso zneškodniti těmito způsoby, budiž zakopáno na mrvovišti. Před zakopáním budiž maso, pokud není jinak stanoveno, hlubokými řezy nařezáno a posypáno vápnem nebo polito petrolejem, dehtem nebo jiným prostředkem dehtovým. Jámy buďtež tak hluboké, aby povrch masa byl přikryt nejméně 1 m silnou vrstvou země. Zemský úřad může určit též jiné prostředky k neškodnému odstranění masa.

(2) Péče o neškodné odstranění nezpůsobilého masa jest úkolem obce; není-li v obci postaráno o zneškodnění nezpůsobilého masa technickým zpracováním v zařízení, které jest k tomu oprávněno, může být odevzdáno k takovému zpracování v jiné blízké obci. Není-li maso zneškodněno některým ze shora uvedených způsobů, budiž zakopáno v obci samé na vykázaném místě (mrvovišti) nebo odevzdáno pohodnému k neškodnému odstranění. Řádným dozorem budiž vždy zamezeno zneužití takového masa.

(3) Na veřejných jatkách musí být postaráno o úschovu nezpůsobilého masa před jeho neškodným odstraněním. Pro soukromé jatky může okresní úřad naříditi opatření vhodných nádob, které musí být tak zařízeny a uschovány, aby jejich obsah byl zajištěn před nedovoleným nakládáním.

§ 45.

(1) Méně hodnotného, podmíněně způsobilého a nezpůsobilého masa může být použito

ke krmení zvířat jen, bylo-li to zvláště povoleno. Povolení uděluje pouze spolehlivým osobám po dobrozdání úředního veterináře okresního úřadu pro jednotlivý případ obecní, jinak okresní úřad a může je vázati na podmínky. Na použití takového masa budiž dohlíženo.

(2) Obsahuje-li maso cizopasníky nebo zárodky nakažlivých nemocí zvířat (vyjímajíc nakažlivé nemoce uvedené v § 4, odst. 1 přílohy A), nebo zárodky vyvolávající t. zv. otravu masem, může být povoleno uděleno jen za podmínky, že maso bude po nařezání do hloubky nápadně obarveno silnými roztoky neškodných barviv a uvařeno. Neobsahuje-li maso cizopasníků nebo zárodků nakažlivých nemocí zvířat ani zárodků vyvolávajících t. zv. otravu masem a nepřišlo-li s takovým masem do styku, může být povoleno uděleno za podmínky, že bude po nařezání do hloubky nápadně obarveno silnými roztoky neškodných barviv nebo uvařeno.

(3) Krmení méně hodnotným nebo nezpůsobilým syrovým masem nebarveným může povolití okresní úřad pouze výjimečně, a to jen, jde-li o maso z veřejných jatek, a pokud jde o maso nezpůsobilé, jen neobsahuje-li cizopasníků nebo zárodků nakažlivých nemocí zvířat nebo zárodků vyvolávajících t. zv. otravu masem, v obou případech, nepřišlo-li do styku s nezpůsobilým nebo podmíněně způsobilým masem, obsahujícím tyto cizopasníky nebo zárodky. V takovém případě musí být maso před vydáním hustě orazítkováno jako nezpůsobilé.

(4) Maso určené ke krmení musí být dopravováno pouze v uzavřených nádobách, důkladně vyčištěných horkým sodným louhem, a uchováno v místnosti zajištěné proti neoprávněnému odstranění masa, již nesmí být používáno k jinému účelu, než k ukládání krmiv.

(5) Povolení vydaná okresním úřadem mohou být kdykoliv odvolána.

ODDÍL II.

Zvláštní ustanovení.

§ 46.

(1) Pro prohlídku na svalovce a bakteriologickou prohlídku jest odebrati z vyšetřovaného masa předepsané vzorky (§ 19 a § 17, odst. 4 přílohy A). Vlastník masa nemá nároku na peněžitou náhradu, ani na vrácení zbytků těchto vzorků.

(2) Na důkaz o vykonané prohlídce na svalovce u divokého vepře a jiných lovných zví-

řat, podléhajících vyšetření na svalovce, budiž razítko otisknuto též na dodacím nebo povolovacím lístku.

§ 47.

Obce vydají podle vzoru (§ 64) řád o prohlídce jatečných zvířat a masa, který má obsahovati zejména:

a) podrobnější údaje o způsobu a lhůtě přihlášení zvířat k prohlídce,

b) ustanovení o tom, jak jest osvědčovati původ zvířete, pochází-li z obce, kde má být poraženo,

c) ustanovení o dnech, hodinách a místě prohlídky,

d) ustanovení o tom, jak se bude zpeněžovati maso méně hodnotné nebo podmíněně způsobilé.

§ 48.

(1) Maso převážené do jiné obce budiž doloženo osvědčením o vykonané prohlídce.

(2) Při opětné prohlídce masa dovezeného odjinud budiž zejména zjištěno, zda vyšetření masa bylo provedeno podle předpisu. Byla-li prohlídka v místě poražení provedena nedokonalé, budiž doplněna, po případě opravena; je-li potřeba, budiž provedeno bakteriologické vyšetření. Prohlídka na svalovce nebudiž opakována. Opětne vyšetřené maso může být znovu označeno razítkem s nápisem „Opětovně prohlédnuto“, červeně zbarveným, a s masem budiž naloženo podle výsledku prohlídky. Zjistí-li se závady ve výkonu prohlídky, budiž vyrozuměn dozorcí úřad.

§ 49.

Byly-li u poraženého zvířete zjištěny zárodky vyvolávající t. zv. otravu masem nebo nastalo-li znečištění masa takovými zárodky, budiž jak místo porážky, tak použité nářadí a předměty, které přišly s ním do styku, ihned po tomto zjištění očištěny a desinfikovány. Při tom jest postupovati obdobně podle ustanovení zákona ze dne 6. srpna 1909, č. 177 ř. z., o nakažlivých nemocech zvířat, a ostatních platných předpisů.

HLAVA ČTVRTÁ.

Jatky.

§ 50.

V ý k l a d p o j m ů.

(1) Jatkami se rozumějí veškeré provozny, určené k tomu, aby se v nich porážela

jatečná zvířata pro zužitkování na potraviny, a to bez ohledu na velikost, zařízení nebo majitele.

(2) Veřejnými jatkami se rozumějí jatky určené k veřejnému používání. Všechny ostatní jatky jsou jatkami soukromými.

§ 51.

Povinnost zřizovati veřejné jatky.

(1) Ode dne účinnosti tohoto nařízení mohou býti veřejné jatky zřizovány jen obcemi.

(2) Obec, která má podle posledního úředního sčítání nejméně 7.000 obyvatelů, musí zřídit veřejné jatky, není-li o jejich zřízení postaráno jiným způsobem. Této povinnosti není, jsou-li již v okruhu 4 km veřejné jatky. Další výjimky může povolit zemský úřad pro obec, v nichž podle zjištění není veřejných jatek potřeba.

(3) Zjistí-li zemský úřad, že je třeba zřídit veřejné jatky v obci, jejíž počet obyvatelů nedosahuje 7.000, která jest však spotřebním nebo vývozním místem masa většího významu, může jí po slyšení okresního výboru uložit, aby zřídila sama veřejné jatky, nebude-li o jejich zřízení jiným způsobem postaráno.

(4) Jsou-li v obci uvedené v odstavci 2 již jatky živnostenského společenstva nebo spolkové (po případě družstevní) a vyhovují-li plně platným předpisům (§ 52), může jich býti užíváno jako veřejných, nejdéle však do 31. prosince 1949. Provozování jejich může býti v této době společenstvem nebo spolkem (po případě družstvem) zastaveno jen za souhlasu příslušného úřadu. Obec po dobu, dokud jatky ty jako veřejné trvají, jest prosta povinnosti uvedené v předcházejících odstavcích. Po této době mohou tyto jatky zůstat dále v používání, byly-li převzaty obcí do vlastnictví nebo do nájmu nebo do jiného obdobného právního poměru. Jatky živnostenského společenstva, jichž podle ustanovení první věty nemůže býti používáno ani prozatím jako veřejných, převezme obec za přiměřenou náhradu; stejně převezme po 31. prosinci 1949 i společenstevní nebo spolkové (po případě družstevní) jatky, kterých může do té doby býti používáno jako veřejných. Nedojde-li v přiměřené lhůtě, stanovené okresním úřadem, k dohodě o výši náhrady, rozhodne okresní úřad.

(5) Ode dne, kdy byly pro obec zřízeny veřejné jatky, nesmí býti v ní zřizovány sou-

kromé jatky. V takové obci se nesmí jatečná zvířata porážeti jinde ani po živnostenskou, ani pro domácí výsek za účelem rozprodeje masa (jateční přímus). Toto ustanovení se nevztahuje na nutné porážení zvířete, nelze-li je již dopravit do jatek.

(6) Doposud schválené živnostenské jatky továren, zabývajících se výrobou uzenářského zboží nebo masných konserv, mohou zůstat i v používání i v obvodu, na který se vztahuje zákaz odstavce 5.

Vybavení jatek.

§ 52.

(1) Vybavení veřejných jatek, pokud se týče jejich zařízení, musí býti účelné; v jatkách musí býti zabezpečena čistota, oddělené porážení zvířat stížených nakažlivou nemocí, po případě i jinou nemocí, která vyžaduje, aby zvíře bylo poráženo odděleně od ostatních porážených zvířat zcela zdravých. Dále má býti postaráno o možnost náležitého vychlazení masa před odvozem z jatek. Maso určené do nuceného výseku musí býti uchováváno a prodáváno v místnostech pouze k tomu účelu určených.

(2) Podrobnosti k ustanovením odstavce 1 společně stanoví a vyhlásí v úředním listě ministerstva sociální a zdravotní správy, průmyslu, obchodu a živností a zemědělství.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí obdobně pro jatky ústavů a zařízení, ve kterých se hromadně stravují osoby.

§ 53.

Je-li třeba v obci, kde jsou veřejné jatky, zřídit stáje a porážkové místnosti též pro jednokopytníky, buďtež zřízeny pokud možno při těchto veřejných jatkách, avšak odděleně od ostatních budov.

§ 54.

Odborné vedení jatek.

Zaměstnává-li obec veterináře v poměru pragmatikálním nebo na základě smlouvy služební, budiž tento veterinář pověřen odborným vedením veřejných jatek.

§ 55.

Práce v jatkách.

(1) Práce při porážení zvířat jest vykonati od započetí až do skončení bez přerušení a s náležitou opatrností, a to zvláště s ohledem na bezpečnost osob.

(2) Omračování jatečných zvířat jest prováděti takovým způsobem, aby bylo v největší míře zamezeno jich týrání. Vepře jest omračovati elektrinou všude, kde to místní poměry umožňují, skot a jednokopytníky zpravidla omračovacím přístrojem.

§ 56.

Schvalování.

(1) Jde-li o veřejné jatky, spojené s trhy na jatečná zvířata nebo provozované městy se zvláštním statutem, přísluší schvalování a rozhodování o způsobilosti zemskému úřadu.

(2) Schvalování ostatních jatek veřejných, jakož i jatek uvedených v § 52, odst. 3 náleží okresním úřadům.

(3) Úřady, jimž náleží schvalování jatek podle předcházejících odstavců, vyhlásí stručně projekt jatek s oznámením, kdy a kde jest vyložen k nahlédnutí. Vyhlášku uveřejní v úředním listě a kromě toho vývěskou ve svém sídle a v obcích, které by mohly býti projektem dotčeny, a ustanoví v ní dobu místního jednání tak, aby mezi dnem, ve který se vyloží projekt k nahlédnutí, a dnem místního jednání uplynulo alespoň patnáct dní. Ve vyhlášce bud' tež zájemníci výslovně upozornění na to, že mohou uplatnit své námítky nejpozději při místním jednání, ježto jinak by k nim úřad při rozhodování nepřihlížel. Žadatelé a zájemníci, jmenovaným žadatelem neb úřadu známým, budiž vyhláška zvláště doručena.

(4) O schvalování ostatních jatek platí předpisy hlavy III živnostenského řádu.

§ 57.

Odstranění závad.

Jestliže některé jatky nevyhovují, nařídí okresní úřad, aby shledané závady byly v přiměřené lhůtě odstraněny. Nestane-li se tak, zakáže jich používati k porážení zvířat, a jde-li o obecní veřejné jatky, jichž zřízení jest podle ustanovení § 51, odst. 2 a 3 povinné, učiní potřebná opatření na náklad obce.

§ 58.

Rozšířená jateční povinnost (jateční přímus).

Pro obce, pro které jsou zřízeny jatky veřejné, může zemský úřad po slyšení zúčastněných obcí vydati též zákaz porážeti v obvodu obce nebo v určité jeho části mimo veřejné jatky některé nebo všechny druhy jatečných zvířat, určených k domácí potřebě, je-li toho

třeba ve zdravotním zájmu lidí nebo živočišné výroby. Pokud takové zákazy byly již pro některé obce vydány, zůstávají v platnosti.

Poplatky a jateční řád.

§ 59.

(1) Aby náklad na zřízení a udržování veřejných jatek byl přiměřeně zúročen a umožřen, jakož i aby byly uhrazeny náklady provozovací a aby byly opatřeny prostředky na obnovu nebo zdokonalení vnitřního zařízení jatek, může oprávněný provozovatel od stran vybíráti jateční poplatky; jichž se nesmí používat k jiným účelům.

(2) Sazby poplatků podle odstavce 1 schvaluje zemský úřad.

§ 60.

(1) Pro veřejné jatky vydá oprávněný provozovatel jateční řád podle vzoru stanoveného zemským úřadem. Jateční řád má obsahovati zejména ustanovení o zachovávaní pořádku při vnitřním provozu a používání jatek, jakož i ustanovení o sazbě a způsobu odvádění jatečních poplatků. Jateční řád s výjimkou sazebníku poplatků schvaluje okresní úřad.

(2) V používání veřejných jatek nemůže býti omezován, kdo vyhoví předpisům jatečního řádu.

(3) Ustanovení odstavce 1 platí přiměřeně i pro soukromé jatky, je-li jich používáno živnostníky společně. Vybírané poplatky schvaluje okresní úřad.

HLAVA PÁTÁ.

Trestní ustanovení.

§ 61.

(1) Toho, kdo přestoupí ustanovení tohoto nařízení nebo opatření podle něho vydaných, nejde-li o případ podle odstavce 2 nebo o čin soudně trestný, potrestá okresní úřad pokutou do 20.000 K nebo vězením do šesti měsíců, po případě obojím trestem. Byla-li uložena pokuta, budiž zároveň pro případ její nedobytnosti uložen náhradní trest vězení podle míry zavinění v mezích sazby trestu na svobodě. Trest vězením spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu nesmí však činiti více než 6 měsíců. Současně může býti vysloveno propadnutí předmětů, na něž se trestný čin vztahuje; propadnutí předmětů lze vysloviti, i když k potrestání nedošlo. Je-li to v zájmu veřejném, může se naříditi uveřej-

nění trestního nálezu na útraty odsouzeného v periodickém tiskopisu.

(2) Poruší-li osoba, provádějící prohlídku zvířat a masa, úmyslně neb z nedbalosti své povinnosti, uložené tímto nařízením, může ji okresní úřad — bez újmy potrestání soudního nebo disciplinárního — uložit pořádkovou pokutu do 500 K, při soustavném porušování povinností do 1.000 K. Z nálezu lze se odvolat do 15 dnů po doručení k zemskému úřadu podáním u okresního úřadu.

HLAVA ŠESTÁ.

Ustanovení závěrečná a přechodná.

§ 62.

Ministerstvo zemědělství a ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností mohou nařídit, aby při porážení zvířat, jichž maso jest určeno pro vývoz do ciziny nebo ku zpracování v podnicích, ve kterých se vyrábí masné zboží, určené k vývozu, byla prohlídka vykonávána pouze veterináři zvláště k tomu zmocněnými zemským úřadem.

§ 63.

Veterinářům může býti uložena zemským úřadem povinnost zúčastniti se pokračovacího běhu vzdělávacího. Tyto běhy uspořádá zemský úřad podle směrnic vydaných ministerstvy sociální a zdravotní správy a zemědělství.

§ 64.

(1) Vzory předepsané tímto nařízením a vzory potřebné k provedení tohoto nařízení vydá, není-li stanoveno jinak, ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem zemědělství a vyhlásí je podle potřeby v Úředním listě.

(2) Podrobnosti týkající se provádění prohlídek a jich důsledků, dále způsobilosti a výcviku prohlížitelů a prohlížitelů na svalovce jsou obsaženy v přílohách A a B, které tvoří součást tohoto nařízení.

§ 65.

Dosavadní jateční řády jest přizpůsobiti předpisům tohoto nařízení nejpozději do jednoho roku. Dokud se tak nestane, zůstávají schválené jateční řády v platnosti, pokud nejsou v rozporu s tímto nařízením.

§ 66.

Živnostenská oprávnění, kterých se týká zákaz uvedený v § 3, odst. 1, zůstanou ještě v platnosti do 1. dubna 1940.

§ 67.

(1) Dnem účinnosti tohoto nařízení pozbývají účinnosti jiné předpisy, pokud mu odporují.

(2) Zrušují se ustanovení:

§ 35 živnostenského řádu a

§ 13 zákona č. 177/1909 ř. z.

(3) Dále se zrušují:

a) v zemi České:

patent ze dne 14. května 1770, č. 1202 sbírky ter. z., svazek 6,

nařízení ze dne 27. října 1810, č. 285 sbírky prov. z., o prohlídce masa při jeho koupi a prodeji v Čechách,

nařízení ze dne 21. května 1830, č. 19.269 sbírky prov. z., o vedení jatečných protokolů,

nařízení ze dne 26. března 1830, č. 11.559 sbírky prov. z., o záповědi neoprávněných domácích nebo t. zv. zvykových porážek,

vyhláška ze dne 28. června 1882, č. 39.324, č. 44 čes. z. z., o vyloučení nedospělých telat z trhů na mladý jatečný dobytek;

b) v zemi Moravské:

nařízení ze dne 10. června 1875, č. 29 mor. z. z., o zevrubném provádění ustanovení o prohlídce dobytka a masa,

nařízení ze dne 18. července 1876, č. 25 mor. z. z., o prohlídce koňského masa, vysekávaného k lidskému požívání,

nařízení ze dne 4. října 1881, č. 25 mor. z. z., kterým byla vydána další nařízení o provádění prohlídky koňského masa, určeného k lidskému požívání,

nařízení ze dne 12. listopadu 1882, č. 145 mor. z. z., o provádění prohlídky při porážce telat,

nařízení ze dne 20. července 1891, č. 49 mor. z. z., jímž se mění ustanovení § 4 nařízení ze dne 4. října 1881, č. 25 mor. z. z., o provádění prohlídky koňského masa,

nařízení ze dne 23. dubna 1898, č. 9 mor. z. z. z r. 1899, o částečné změně ohledacího a jatečního řádu pro Moravu ze dne 10. června 1875, č. 29 mor. z. z.,

nařízení ze dne 7. července 1900, č. 52 mor. z. z., o prohlídce při porážce koní, jichž maso má býti upotřebeno k lidskému požívání,

výnos zemské vlády slezské ze dne 9. července 1857, č. 7140, o prohlídce dobytka a masa,

nařízení zemského presidenta pro Slezsko ze dne 16. března 1875, č. 1278, kterým se ustanovení o prohlídce masa, vydaná zemskou slezskou vládou, ze dne 9. července 1857, č. 7140, znovu vyhlašují,

nařízení zemské vlády pro Slezsko ze dne 15. června 1882, č. 6502, o prohlídce dobytka a masa telat,

vyhláška zemského presidenta pro Slezsko ze dne 7. dubna 1883, č. 3037, o prohlídce masa u tuberkulosních zvířat,

vyhláška zemského presidenta pro Slezsko ze dne 23. srpna 1883, č. 12.369, o zničení nafukovaného masa a nafukovaných plic,

zákon ze dne 25. června 1895, č. 48 slez. z. z., kterým se povoluje slezským obcím zavedení dávek z porážek a dovezeného masa.

§ 68.

Toto nařízení provedou ministři sociální a zdravotní správy, zemědělství a průmyslu, obchodu a živností v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.,

Dr. Šádek v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Dr. Klumpar v. r.

též jako ministr pověřený řízením
ministerstva zemědělství.

Příloha A.

Vyšetření a posouzení jatečných zvířat a masa.

I. Vyšetření jatečných zvířat před poražením.

§ 1.

(1) Vyšetřením zvířete před poražením budiž zjištěno, nejeví-li příznaky choroby, která může mít vliv na způsobnost masa k lidskému požívání nebo která podléhá povinnému oznámení podle předpisů o nakažlivých nemocích zvířat.

(2) Vyšetření živého jatečného zvířete budiž vykonáno pokud možno krátce před poražením.

(3) U zvířat unavených dopravou budiž vyšetření provedeno po odpočinku.

§ 2.

(1) Nejprve se určí druh a pohlaví zvířete a přezkouší jeho totožnost s doklady [dobytčí pas podle § 8 zák. č. 177/1909 ř. z., po případě osvědčení o původu podle § 47, písm. b) nařízení]. U zvířat nemocných nebo z nemoci podezřelých jest zvláště třeba zjistiti stáří, barvu a případná zvláštní znamení. Budiž zjištěno, jsou-li jatečná zvířata na pohled zdravá; ležící zvířata nutno přiměti, aby povstala, kulhající předvésti. Zvláště jest třeba přihlížeti:

a) není-li zvíře silně unaveno nebo uhnáno,

b) ke stavu výživy,

c) jak se zvíře celkově chová v klidu a při pohybu, jaký má výraz oka a jak jest vnímavé k okolí,

d) k všeobecnému stavu povrchu těla (kůže, srsti, rozdělení povrchové teploty) a k případným zvláštním změnám,

e) nejsou-li příznaky onemocnění orgánů zažívacích, při čemž jest si povšimnouti pysků, mulce, sliznice tlamy, chuti k přijímání potravy a nápoje, přežvykování, stavu břicha, jeho naplnění, činnosti bachoru a vyměšování výkalů,

f) ke stavu ochodu, pochvy a vemene,

g) nejsou-li příznaky onemocnění orgánů dýchacích; při tom jest třeba věnovati pozornost zejména otvorům nosním a způsobu dýchání.

(2) Jeví-li zvíře příznaky nemoci, nutno změřiti vnitřní teplotu.

(3) U jednotlivých druhů jatečných zvířat nutno zvlášť pečlivě vyšetřiti části těla, které bývají sídlem závažných chorob u toho kterého druhu se vyskytujících.

§ 3.

(1) Prohlídka jednotlivých druhů zvířat se koná se zvláštním zřetelem k těmto chorobám nebo stavům:

a) u skotu: ke sněti slezinné, sněti chřestivé, nákaze zvěře a skotu, slintavce a kulhavce, vzteklině, tuberkulóze, hlavniče, vodo-krevnosti (hydraemie), žloutence, jakož i k celkovým horečnatým onemocněním, která se přidružují ke zraněním, k chorobám vemene, dělohy a pochvy, žaludku a střev, kloubů nebo paznehtů,

b) u jednokopytníků (i hříbat): k vo-zhřivce, svrabu, sněti slezinné, vzteklině, ztrnutí (tetanus), petechiální horečce (morbus maculosus equorum), nakažlivé chudokrevnosti (anaemia infectiosa equorum), nakažlivému puchýřkovému zánětu sliznice tla-

my a k celkovým horečnatým onemocněním, která se přidružují ke zraněním, k onemocněním kloubů, pochev šlachových nebo kopyt,

c) u telat a hříbat: k úplavici, k nakažlivému zánětu plic, k nemocem pupku, k nemocem spojeným se zduřením kloubů a k celkovým horečnatým onemocněním, u telat též k chorobným stavům v dutině tlamy,

d) u vepřů: ke slintavce a kulhavce, sněti slezinné, vzteklině, července, nákaze, moru, obrně, chřípce selat a k hnisavým stavům po vykleštění,

e) u ovcí a koz: ke slintavce a kulhavce, sněti slezinné, svrabu, neštovicím ovcí, vzteklině, ztrnutí (tetanus), motolichnosti jater, červivosti (strongylosa) plic s případnou následnou vodnatelností, k vrtolavosti a k nemocem vemene nebo zažívadél.

(2) Poučení o příznacích nemocí a stavech zvířat, pokud jsou důležité s hlediska prohlídky jatečných zvířat a masa, vydá ministr sociální a zdravotní správy v dohodě s ministrem zemědělství a vyhlásí v Úředním listě.

§ 4.

(1) Poražení zvířete budiž zakázáno, zjistí-li se u něho sněť slezinná, sněť chřestivá, nákaza zvěře a skotu, mor skotu, vozhrívka, vzteklna nebo podezření z některé z těchto nemocí. V těchto případech jest postupovati podle zákona o nakažlivých nemocích zvířat.

(2) Nejde-li o některou z nakažlivých nemocí uvedených v odstavci 1, může býti poražení zvířete veterinářem buď zakázáno nebo povoleno neomezeně, nebo jen za určitých podmínek (§ 5, odst. 4 a § 7).

§ 5.

(1) Prohlížitelem budiž poražení povoleno, nejví-li jatečné zvíře vůbec příznaků nemoci nebo jeví-li pouze příznaky nemoci, které jsou méně významné a takového rázu, že nemají vliv na celkový zdravotní stav zvířete. Při zlomeninách a ostatních těžkých poraněních, při výhřezech dělohy, nastalých hned po porodu, při nedokončených porodech, prudkém nadmutí po zelené pici nebo při nebezpečí, že se zvíře zadusí, budiž rovněž poražení dovoleno, neuplynulo-li od nehody více než 12 hodin, a jen pod podmínkou, že zvíře bude poraženo ihned.

(2) Nejde-li o případ uvedený v odstavci 1, nebo bylo-li u zvířete zjištěno onemocnění, způsobené zárodky vyvolávajícími t. zv. otravu masem, nebo že jest hostitelem takových zárodků, musí prohlížiteli poražení zvířete zatím

(odstavec 3) zakázati a držitele, po případě i obec vyrozuměti, že jest třeba povolati veterináře; výsledek svého vyšetření jest povinen oznámiti veterináři. Veterináři jest dále vyhrazeno vyšetření zvířete před poražením jmenovitě v těchto případech:

a) při nemocích po porodu, spojených s poruchou celkového zdravotního stavu,

b) při chorobných průjmech, zvláště jsou-li výkaly krvavé, nebo má-li zvíře horečku,

c) při zánětech vemene, spojených s poruchou celkového zdravotního stavu,

d) při nemocích pupku nebo otocích kloubů nebo horečnatém celkovém onemocnění mladých zvířat,

e) při celkových onemocněních v souvislosti s hnisavými ranami nebo vředy, při horečnatých stavech bez příznaků určité nemoci, při otravě nebo při podezření z otravy,

f) při nakažlivých nemocích, které je předepsáno oznámiti nebo při podezření z takových nemocí, vyjímajíc puchýřinu skotu, není-li celkový zdravotní stav zvířete značně porušen, a červenku vepřů.

(3) Je-li při některém z případů, uvedených v odstavci 2 kromě nemoci vyjmenovaných v § 4, odst. 1, nebezpečí, že by se zdravotní stav zvířete značně zhoršil, než se dostaví veterinář, budiž prohlížitelem dovoleno zvíře porazit ihned, avšak za současného zařízení, aby výsledek vyšetření před poražením byl přezkoušen veterinářem dodatečně při vyšetření zvířete po poražení.

(4) Veterinář, povoláný podle odstavce 2, zjistí stav nemocného zvířete a nejde-li o případ uvedený v § 4, odst. 1, povolí poražení zvířete pod podmínkou, že bude provedeno co nejdříve a za potřebných opatrností.

§ 6.

Veterináři a prohlížitelé musí učiniti povinné oznámení podle § 17, odst. 7 zákona č. 177/1909 ř. z. a upozorniti držitele zvířete na povinnost uloženou mu § 17, odst. 1 téhož zákona.

§ 7.

(1) Je-li zvíře nemocné některou z těchto nákaz: slintavkou a kulhalkou, neštovicemi ovcí, hřebčí nákazou, puchýřinou na pohlavních částech u koní a skotu, svrabem (u jednokopytníků a ovcí), červenkou, nákazou, morem nebo obrnou vepřů, nebo jeví-li příznaky vzbuzující podezření některé z těchto nákaz, budiž dovoleno poražení za dodržení ustanovení § 5 této přílohy. Má-li býti nákaza podle

ustanovení § 21 zák. č. 177/1909 ř. z. vyšetřena úředním veterinářem, budiž zařízeno, aby části, které určí veterinář, zůstaly ve vhodné prostora a pod bezpečnou uzávěrou pro něho uschovány k úřednímu vyšetření.

(2) Má-li zvíře nemoc způsobenou zárodky vyvolávajícími t. zv. otravu masem, nebo jde-li o zvíře na pohled zdravé, které jest však podle provedeného vyšetření hostitelem takových zárodků, budiž poražení povoleno za dodržení ustanovení § 5 této přílohy.

II. Vyšetření jatečných zvířat po poražení, po případech při porážení.

Všeobecná ustanovení.

§ 8.

(1) Při porážení jest pokud možno sledovati, jaké chorobné změny zvíře jeví.

(2) Vyšetření zvířete po poražení budiž provedeno co možno nejdříve a pokud lze veterinářem nebo prohlížitelem, jenž zvíře vyšetřil před poražením (§ 11 vl. nař.).

(3) Před vyšetřením nesmí býti zvíře rozděleno v části, avšak musí býti provedeny tyto práce:

a) stažení kůže, která má však zůstati ještě na jednom místě spojena s tělem, u vepřů paření a oškrabání štětín,

b) vyjmutí orgánů dutiny břišní a hrudní, uvolnění ledvin z tukového obalu, u vepřů, ovcí a koz i jazyku, který má zůstati pohromadě s orgány krčními a s orgány dutiny hrudní,

c) rozpůlení zvířete, pokud jest dále předepsáno, po délce tak, aby obě poloviny zůstaly na jednom místě spojeny. Hlava a konce končetin mohou býti u skotu, vyjímajíc telata, dále u ovcí, koz a jednokopytníků, vyjímajíc hříbata, odděleny od těla. Výkroje z ucha (vnitřní chrupavčité části vnějších zvukodů) a oči nutno v každém případě odstraniti. Před vyšetřením musí býti skot kromě telat a jednokopytníků kromě hříbat vždy stažení a podélně rozpůlení, vepři kromě selat rozseknutím páteře i hlavy rozpůlení; vnitřní (plsní) sádlo budiž uvolněno, aby břišní svalstvo mohlo býti vyšetřeno na uhrvivost. U telat, hříbat, ovcí a koz může veterinář nebo prohlížeč požadovati podle potřeby stažení a rozpůlení.

(4) Poráží-li se současně několik zvířat téhož druhu, buďtež vyňaté vnitřnosti a u skotu a jednokopytníků též hlava zajištěny v blízkosti těl takovým způsobem, aby jejich souvaznost byla nepochybná.

(5) Před skončením vyšetření není dovoleno části zvířat odstraniti, něco na nich měniti nebo jinak s nimi nakládati.

§ 9.

Bylo-li zvíře před vyšetřením po poražení rozděleno způsobem podle § 8 nepřipustným, nebo byly-li již před vyšetřením některé části důležité pro posouzení způsobilosti masa odstraněny nebo změněny, může býti prohlídka po poražení vykonána jen veterinářem. Maso může býti v těchto případech uznáno způsobilým, méně hodnotným nebo podmíněně způsobilým jen tehdy, umožňuje-li vyšetření po poražení spolu s nálezem před poražením, po případech též při poražení, a se všemi zjištěnými okolnostmi spolehlivé posouzení.

Všeobecné předpisy o způsobu vyšetření jatečných zvířat.

§ 10.

(1) Veterinář nebo prohlížeč provede řezy v mase nebo v orgánech, jež jsou předepsány (§§ 11 až 16) nebo nutně.

(2) Všechny části těla buďtež prohlédnuty, plíce, játra, slezina, děloha, vemen a jazyk také prohmatány. U krve jest zkoušeti barvu, barvivost, srážení a čistotu se zřetelem na příměs cizích látek. Části, k jichž vyšetření na chorobné stavy nestačí prohlídka nebo prohmatání, buďtež v hlubších vrstvách vyšetřeny provedením řezů. Mízní uzliny, které mají býti vyšetřeny, buďtež po délce rozříznuty, podle potřeby vyňaty a v tenké lístky rozřezány. Jde-li o chorobné změny, jichž rozpoznání vyžaduje dalšího zkoumání, budiž toto vyšetření provedeno podle povahy případu (§ 17); je-li toho třeba, buďtež změněné nebo podezřelé části s výjimkou těch, kterých má býti použito k bakteriologickému vyšetřování, naříznuty a kosti rozříznuty. Dále jest podle potřeby též provést zkoušku varem nebo pečením. Je-li třeba provésti podrobnější chemická vyšetření (na př. při otravě jedem nebo při podezření z ní), jest nutno vzorky odeslati všeobecnému ústavu pro zkoumání potravin nebo vysoké škole veterinární (ústavu chemickému).

§ 11.

(1) Po poražení, po případech již při porážení, se vyšetřují postupně tyto části:

1. krev,

2. hlava (jazyk jest uvolniti tak daleko, aby bylo možno prohlédnouti celou sliznici tlamy a hltanu), dále se vyšetřují mízní uzli-

ny hltanové (lymphonodi — zkratka lnn. — retropharyngici), podčelistní (lnn. submandibulares) a mandle,

3. plíce a průdušnice [mízní uzliny průduškové — lnn. bronchales, a to: první průdušková mízní uzlina — lymphonodus — zkratka ln. — eparterialis a pravá a levá mízní uzlina kořene plicního či kořenová — ln. bifurcationis dexter et sinister (u vepře též střední, medius), dále mízní uzliny mezihrudní střední, zadní a zadní nejdelší — lnn. mediastinales medii, caudales, ln. mediastinalis caudalis longissimus; v blízkosti rozvětvení průdušnice jest provéstí podélný řez, jímž se otevře průdušnice a její obě hlavní větve a příčný řez na hřbetní ploše plic v jejich dolní (zadní) třetině, protínající hlavní průdušky], dále podle potřeby též řez v předních lalocích kolmo na průdušky,

4. osrdečník a srdce (budiž proveden podélný řez, jímž se otevrou obě komory a protne srdeční přepážka),

5. bránice,

6. játra a mízní uzliny jaterní — lnn. hepatici,

7. žaludek a střeva (s předstěrou či opou, okružím, mízními uzlinami žaludkovými — lnn. gastrici a mízními uzlinami okruží — lnn. mesenterici),

8. slezina,

9. ledviny s příslušnými mízními uzlinami (lnn. renales), nadledvinky, močový měchýř,

10. děloha, pochva a ochod (zvláště důkladně u zvířat, která byla krátkou dobu po porodu nebo měla výtok z pochvy nebo jeví chorobné změny na povrchu dělohy),

11. vemeno s mízními uzlinami nadvemeními (lnn. supramammarici),

12. svalstvo s příslušnou tkání tukovou a vazivovou, kostmi, klouby, s pohrudnicí a pobřišnicí,

13. kůže a dolní části končetin, je-li toho třeba.

(2) Při podezření z nemoci jest se zřetelem k anatomickým poměrům podle druhu a polohy zvířat vyjmouti, na tenké lístky rozkrájet a vyšetřiti mízní uzliny:

a) stěn dutin tělových:

1. při vchodu do hrudníku mízní uzliny prvního žebra (lnn. costocervicales) a mízní uzliny dolní krční (lnn. cervicales profundi caudales),

2. na horní stěně hrudní mízní uzliny horní mezihrudní (lnn. mediastinales dorsales) a mízní uzliny mezižební (lnn. intercostales),

3. na dolní stěně hrudní mízní uzliny dolní mezihrudní (lnn. mediastinales ventrales) a dolní hrudní (lnn. sternales),

4. na stěně břišní mízní uzliny bederní (lnn. lumbales), křížové (lnn. sacrales), hluboké tříselné (lnn. inguinales profundi), vnitřní kyčelní horní a dolní (lnn. ilici interni mediales et laterales),

b) svalové (čtvrťové):

1. mízní uzliny předplecové (lnn. cervicales superficiales),

2. mízní uzliny podpažní (lnn. axillares, a to vlastní mízní uzlina podpažní — ln. axillaris proprius a podpažní mízní uzlina prvního žebra — ln. axillaris primae costae),

3. mízní uzlinu loketní (jen u koní — ln. cubitalis),

4. mízní uzlinu sedací (ln. ischiadicus),

5. mízní uzlinu podkolenní (ln. popliteus),

6. mízní uzlinu předkolenní (ln. subilicus).

Zvláštní předpisy o způsobu vyšetření u jednotlivých druhů jatečných zvířat.

§ 12.

(1) U skotu budtež vyšetřeny na uhřivost jazyk, srdce, jícen a vnější i vnitřní svaly žvýkačí (musculus — dále jen m. — masseter, m. pterygoideus). Oba jmenované svaly žvýkačí na obou stranách hlavy budtež nařízuty, každý alespoň dvěma dostatečně hlubokými a vydatnými řezy od spodního okraje dolní čelisti rovnoběžně s jejich plochou až k hornímu jejich úponu. Na vnitřních žvýkačích svalech budtež řezy vedeny co možno nejdále bez oddělení dolní čelisti, na vnějších až k hraně obličejové a dozadu až k mízním uzlinám průšnicovým (lnn. parotidici), které jest zároveň naříznouti. Průdušnice budiž po celé délce i s oběma hlavními větvemi otevřena a vyšetřena. Žlučovody budtež otevřeny dvěma příčnými řezy; jeden budiž veden kolmo na žaludeční stranu jater, druhý obloukem při laloku přívěsném (lobus caudatus či Spiegelii). Ledviny budtež uvolněny z tukového obalu i z vazivového pouzdra. U krav budiž každá polovina vemene rozříznuta vydatným řezem až do mlékojemů. Děloha budiž vždy otevřena příčným řezem protínajícím oba rohy děložní.

(2) U telat jest třeba prohlédnouti a prohmátati pupek a klouby; při podezření z onemocnění budtež tyto části nařízuty. Vyšetření hlavy na uhřivost jest provéstí jako u skotu, avšak jen u telat starších šesti týdnů.

U telat bez ohledu na stáří jest naříznouti mizní uzliny hlavy a ledvin pouze, je-li tu podezření z některé nemoci. V takovém případě jest vyšetřiti i ledviny.

§ 13.

U jednokopytníků jest vždy vyšetřiti sliznici průdušnice a hrtanu; hlava budiž po délce vedle střední čáry živnostníkem nebo jeho pověřeným v přítomnosti veterináře rozpůlena, přepážka nosní uvolněna a sliznice dutiny nosní a vedlejších dutin nosních vyšetřeny. U hřibat jest vyšetřiti též pupek a klouby (jako u telat).

§ 14.

U ovcí a koz je nutno játra vždy vyšetřiti, a to způsobem uvedeným v § 12. Řezy srdcem, mizními uzlinami hlavy a plícemi jsou nutny jen při podezření z některé nemoci.

§ 15.

U vepřů budiž břišní svalstvo, přístupné po uvolnění vnitřního (plsního) sádla, vyšetřeno na uhrivost; na tu jest nutno zvláště také vyšetřiti části masa, které se prořezávají při půlení vepřů na stehnech a na šiji, pak svaly bránice a mezižeberní, jakož i srdce, jazyk a svaly hrtanu. Pro vyšetření na svalovce (§§ 18 a 19) jest odebrati po jednom vzorku velikosti lískového oříšku z obou pilířů bránice, a to z místa, kde svalová část přechází ve šlachovou.

Zvláště důležité případy a zavedení bakteriologického vyšetřování.

§ 16.

(1) Vyšetření všech orgánů a mizních uzlin budiž zvláště pečlivě provedeno v případech, kdy jde o nutné poražení zvířete (§ 6 vl. nař.). Zejména budiž zjištěno, zda jde o:

- a) řádné poražení zvířete,
- b) zabití v době, kdy již nastávala přirozená smrt,
- c) zpracování zvířete po zahynutí, jakož i zda v případech uvedených v § 6, odst. 2 vl. nař. byly zvířatům ihned po smrti otevřeny dutiny tělesné a vyňaty vnitřnosti (§ 26, č. 21).

(2) Jsou-li vyloučeny okolnosti uvedené pod písm. b) a c), v kterýchžto případech je maso vždy nezpůsobilé, budiž s výjimkou případů uvedených v odstavci 3 provedeno bakteriologické vyšetření masa (§ 17).

(3) Bakteriologického vyšetření není třeba, je-li příčinou nutného poražení některé z onemocnění nebo úrazů dále jmenovaných a jiná nemoc je zřejmě vyloučena: zlomeniny kostí, vnější zranění (jako rány, zhmožděny) nebo jiné poruchy způsobené vnějšími příčinami, na příklad uváznutím cizího předmětu v jícnu a výhřezy vnitřností (dělohy, měchýře, střev), bylo-li zvíře poraženo ihned po nastalé nehodě, nebo dokud se nedostavila následná onemocnění.

§ 17.

(1) Mimo případy nutného poražení (§ 16) jest nutno provésti bakteriologické vyšetření, jde-li o zvíře,

a) kterému nebyly dutiny tělesné hned po zabití otevřeny a vnitřnosti vyňaty,

b) u kterého některý důležitý orgán nebyl předložen nebo byl při zpracování tak změněn, že spolehlivé posouzení masa není možné,

c) které bylo poraženo bez vyšetření před poražením; výjimečně může býti upuštěno od bakteriologického vyšetření, nebyla-li příčinou poražení zvířete nemoc,

d) u kterého je podezření z t. zv. otravy krve (septikaemie, pyoseptikaemie, po případě sapraemie),

e) u kterého bylo krátkou dobu před poražením bakteriologicky prokázáno, že vyměšuje zárodky, vyvolávající t. zv. otravu masem, nebo u něhož byla zjištěna choroba, při které se tyto zárodky v orgánech zvláště často nalézají.

(2) Podezření z t. zv. otravy krve je zejména u zvířat, která měla zánět střev, vemene, dělohy, kloubů, šlach, pochev šlachových, paznehtů nebo kopyta, pupku, plíc, pohrudnice, pobřišnice nebo jevila příznaky celkového onemocnění, přidruženého k hnisavým nebo snětivým ranám.

(3) Podezření z přítomnosti zárodků, vyvolávajících t. zv. otravu masem, jest u všech zvířat, jejichž celkový zdravotní stav před poražením byl značně porušen, nejde-li o případy uvedené v § 16, odst. 3, dále odchyluje-li se nález na poraženém zvířeti od obvyklého nálezu v tom kterém případě onemocnění, nebo nelze-li podle nálezu po poražení maso bez pochybnosti uznati za nezávadné z důležitých důvodů, které nebyly v předchozích odstavcích uvedeny.

(4) K bakteriologickému vyšetření jest zpravidla odebrati:

1. slezinu a jednu ledvinu,

2. část jater velikosti asi dvou pěstí; nejlépe z krajiny vrátnice s jaterními mizními uzlinami a žlučníkem (vyjímajíc jednokopytníky; žlučník jest při tom vytlačením vyprázdniti a dobře podvázati. Místo žlučníku jest možno zaslati též jen žluč; stačí jí 10 ccm sterilně odebrané nejlépe punkcí žlučníku),

3. po jedné kostce masa o hraně nejméně 6 cm z přední a diagonální zadní čtvrtě (podle možnosti celá svalová bříška, obalená povázkami, na příklad ze svalů ramenních a bérco-vých — mm. supraspinatus, anconaeus longus, brachialis, rectus femoris, semitendinosus, gastrocnemius),

4. po jedné nenaříznuté mizní uzlině z obou ostatních čtvrtí, s vazivem nebo tukem je obklopujícím (mizní uzlina předplecová — ln. cervicalis superficialis nebo podpažní — ln. axillaris a vnitřní kyčelní horní nebo dolní — ln. ilicus internus medialis aut lateralis),

5. krev (pokud ji lze zachytiti, podle možnosti sterilně nebo získati z cév či ze srdce, i sraženou, v množství 10 až 12 ccm do sterilní zkumavky ze silného skla),

6. dřev kostní [zasílá se nejvhodněji neporušená kost záprstní (metacarpus), zejména tehdy, nebylo-li možno odebrati krev],

7. po případě i jiné části těla, jsou-li pathologicky změněny, nebo jsou-li vzhledem k případu zvláště podezřelé, že obsahují zdraví nebezpečné bakterie (týká se to nejen ostatních nejmenovaných orgánů na př. dělohy, střeva, plic, nýbrž i obsahu střevního, moči, mléka, obsahu žaludečního a pathologických výpotků).

(5) Podrobnosti zasílání částí k bakteriologickému vyšetření, jeho provádění a použití jeho výsledku pro posouzení masa stanoví a v Úředním listě vyhlásí ministerstvo sociální a zdravotní správy a ministerstvo zemědělství.

Prohlídka na svalovce.

§ 18.

Prohlídku na svalovce podle § 2 vl. nař. jest u vepřů provést při poražení na místě, u ostatních zvířat jí podléhajících před rozdělením jich v části. Není-li možno u vepřů provést prohlídku na místě, může býti výjimečně provedena jinde; to se poznamená v zápisu (§ 36).

§ 19.

(1) Vzorky svalů má veterinář nebo prohlížeč odebrati osobně; ve veřejných jatkách mohou k tomu býti ustanoveny síly zvláštní.

Odebrané vzorky jest ihned vložiti do plechových krabiček a zvíře, z něhož byly odebrány, očíslovati souhlasně s krabičkou.

(2) Nelze-li odebrati vzorky z pilířů brá-nice, buďtež ve stejné velikosti odebrány z její žeberní části nebo ze svalů břišních.

(3) Z každého vzorku jest vystříhnouti ve směru svalových vláken po sedmi kouscích velikosti ovesného zrna, a to pokud možno na přechodu svalu v část šlachovitou.

(4) Kousky jest stlačiti mezi destičkami kompresoru tak, aby byly dobře průhledné. Podle potřeby buďtež změkčeny glycerinem nebo roztokem louhu.

§ 20.

(1) Vyšetření jest provést mikroskopem nebo promítacím přístrojem, které zvětšují nejméně třiceti- až čtyřicetinasobně a stonásobně.

(2) Vyšetření buďž provedeno tak, že se jednotlivé nastříhané části vzorků pozorně prohlédnou při zvětšení třiceti- až čtyřicetinasobně.

(3) Při pochybném nálezu buďž prohlédnut větší počet vzorků, jež je nutno dodatečně odebrati, zejména též ze svalů hrtanových a jazykových. Části vzorků buďtež prohlédnuty podle potřeby též při stonásobném zvětšení, až je možno s jistotou učiniti nález.

(4) Shledají-li se při vyšetřování promítacím přístrojem místa, jichž přesné rozpoznání není možné, nutno provést přezkoušení mikroskopem.

§ 21.

(1) Na mikroskopické vyšetření vzorků z jednoho zvířete mimo odebrání vzorku jest věnovati nejméně deset minut.

(2) Nutno-li použití náhradních vzorků; buďž mikroskopickému vyšetření věnována alespoň dvojnásobná doba.

(3) Při vyšetřování promítacím přístrojem jest na výkony uvedené v předchozích odstavcích věnovati alespoň poloviční dobu.

§ 22.

(1) Zjistí-li prohlížeč nebo prohlížeč na svalovce v částech vzorků svalovce nebo útvary jemu neznámé, buďtež tyto části i vzorky odevzdány příslušnému veterináři k rozhodnutí s označením obce, držitele zvířete, části těla, ze které vzorek pochází, po případě čísla zvířete. Nestalo-li se tak dosud, buďtež odebrány ještě vzorky ze svalů jazyku

a hrtanu. Je-li podle okolností a povahy případu možné, že došlo k záměně částí zvířat podezřelých a nepodezřelých, buďtež ode všech zvířat odebrány a vyšetřeny nové vzorky.

(2) Veterinář nález ihned přezkouší a je-li toho třeba, odebere sám ještě další vzorky.

§ 23.

(1) Zpravidla nemá jedna osoba za den vyšetřiti mikroskopem více vzorků než ze 36 zvířat.

(2) Při vyšetření promítacím přístrojem nesmí býti za den jednou osobou vyšetřeno více vzorků než ze 60 zvířat.

(3) Koná-li se prohlídka na svalovce odděleně od ostatní prohlídky, vede se o ní zvláštní zápis (§ 36).

§ 24.

Při zjištění svalovců u vepře budiž vždy vyšetřen původ zvířete a okresní úřad o tom vyrozuměn.

§ 25.

Kdy jest prohlížeč oprávněn posouditi maso.

(1) Aby prohlížeč mohl samostatně posouditi maso, musí býti splněny tyto podmínky:

1. zvíře bylo jím prohlédnuto před poražením,

2. zvíře nebylo před vyšetřením po poražení nepřipustným způsobem v části rozděleno, vyjma rozčtvrcení, ani nepřipustným způsobem řemeslně zpracováno (§ 8),

3. ze zvířete nebyly důležité části ani odstraněny, ani na nich nebylo nic změněno,

4. všechny části jatečného zvířete byly shledány úplně zdravými nebo byly zjištěny tyto změny nebo stavy:

a) živočišní cizopasnici, vyjímajíc zdraví lidskému škodlivé uhry (u skotu *cysticercus inermis*, u vepřů, ovcí a koz *cysticercus cellulosae*), pak uhry u ovcí a koz (*cysticercus ovis*),

b) vazivové srůstky orgánů bez hnisání a bez zapáchajících tekutých výpotků, jakož i úplně opouzdřené jediné hnisavé ložisko,

c) záněty kůže bez rozsáhlého vytvoření hnisu nebo jichy,

d) místně ohraničené nádory,

e) místně ohraničená houba u skotu (zrnivka travinná, aktinomykosa),

f) tuberkulóza jednoho orgánu, je-li výživný stav zvířete alespoň dobrý (pohrudnice a pobřišnice se při tom nepočítají za orgány),

g) puchýřina na částech pohlavních,

h) zmenšení orgánů nebo jednotlivých svalů,

ch) zrudnosti, jestliže celkový zdravotní stav zvířete před poražením nebyl porušen a není-li se zrudností spojena změna stavu masa,

i) poraněním vzniklé výrony krve, neobvyklé uložení barviv, ztvrdnutí nebo zvápění v jednotlivých orgánech nebo částech těla, nejsou-li rozsáhlé,

j) přímísení žaludečního obsahu nebo jiné nečistoty do zachycené krve nebo vniknutí žaludečního obsahu do plic,

k) znečištění nebo potřísnění masa hmyzem a pod.

(2) Při nezpůsobilosti masa v případech uvedených v § 26, pokud nejde o nakažlivé nemoci zvířat, které je třeba oznámiti, může prohlížeč samostatně rozhodnouti o mase, jestliže vlastník zvířete souhlasí s neškodným odstraněním masa a prohlásí, že nebude proti nikomu uplatňovati nároky ze správy nebo pro náhradu škody.

(3) Nejde-li o případy uvedené v odstavcích 1 a 2, je rozhodnutí o způsobilosti masa vyhrazeno veterináři.

(4) Ustanovení § 6 o ohlašovací povinnosti platí obdobně.

§ 26.

Nezpůsobilost masa celého zvířete.

Nezpůsobilým k lidskému požívání budiž uznáno maso celého zvířete, byla-li u něho zjištěna některá z těchto nemocí nebo stavů:

1. snět slezinná,

2. snět chřestivá,

3. nákaza zvěře a skotu,

4. vzteklna,

5. vozhrivka,

6. mor skotu,

7. t. zv. otrava krve (septikaemie, pyoseptikaemie, případně sapraemie), jestliže bakteriologické vyšetření neprokazuje, že maso jest neškodné nebo jinak bez pochybností nezávadné (bakteriologického vyšetření není třeba, souhlasí-li vlastník s neškodným odstraněním celého zvířete mimo kůži),

8. přítomnost zárodků vyvolávajících t. zv. otravu masem [§ 17, odst. 1 a 3 s výjimkou případů, jmenovaných v § 28, č. 13 a § 30, č. 3, písm. f)],

9. tuberkulosa, je-li zvíře silně vyhublé nebo má-li četné a nápadné změny ve svalstvu,

10. červenka vepřů, je-li nejen tuk, nýbrž i svalstvo značně a nápadně změněno, nebo bylo-li nutné bakteriologické vyšetření [§ 17, odst. 1, písm. d)] a při něm byly zjištěny zárodky vyvolávající t. zv. otravu masem,

11. nákaza, mor nebo obrna vepřů, jsou-li svalstvo nebo tuk značně a nápadně změněny, nebo bylo-li nutné bakteriologické vyšetření [§ 17, odst. 1, písm. d) a e)] a při něm byly zjištěny zárodky vyvolávající t. zv. otravu masem,

12. ztrnutí (tetanus), je-li vykrvácení neúplné a jsou-li ve svalstvu nápadné změny,

13. žloutenka, jsou-li všechny části těla ještě za 24 hodiny po poražení silně žlutě nebo žlutozeleně zbarvené, nebo je-li zvíře vyhublé, nebo jeví-li maso odporný zápach nebo odporou chuť při zkoušce varem nebo pečením, provedené po 24 hodinách,

14. všeobecná vodnatelnost vysokého stupně, trvá-li ještě, když maso alespoň 24 hodiny viselo,

15. zhoubné nádory, nejsou-li ohraničeny a omezeny rozsahem a místem na jeden orgán, jakož i četné novotvary ve svalstvu, v kostech nebo mízních uzlinách,

16. znečištění masa zárodky vozohřivky nebo nakažlivinou vztekliny; takové znečištění jest předpokládati u masa zdravých zvířat, která byla poražena nebo zpracována současně se zvířetem nemocným vozohřivkou nebo vzteklinou za použití téhož nářadí,

17. značný zápach po moči nebo samčích zápach vysokého stupně, odporný zápach nebo příchut maso po léčích, desinfekčních prostředcích a pod., značný zápach po rybách nebo rybím tuku, projevuje-li se ještě při zkoušce varem nebo pečením, provedené nejdříve za 24 hodiny po poražení a posouzené po vychladnutí,

18. vyhubnutí zvířete vysokého stupně následkem nemoci,

19. hniloba nebo jiné rozkladné procesy (na př. zapaření), jimiž bylo maso zachváčeno i v hlubokých vrstvách,

20. zhoubný otok (oedema malignum) nebo plynová sněť (gangraena emphysematosa),

21. náhlé usmrcení zvířete nehodou, nebyly-li mu ihned po smrti otevřeny tělesné dutiny a vyňaty vnitřnosti,

22. zahynutí přirozenou smrtí,

23. zabití zvířete bezprostředně před přirozenou smrtí (v agonii), vyjmajíc případy,

uvedené v § 28, odst. 3 vl. nař. (tato výjimka se však netýká telat a hříbat do sedmi dnů, kůzlat, jehňat a selat do 30 dnů),

24. plody mrtvě narozené nebo nenarozené,

25. nakažlivá chudokrevnost koní, došlo-li k poražení v době zjevné nemoci.

§ 27.

Nezpůsobilost masa celého zvířete mimo tuk.

Nezpůsobilým k lidskému požívání budiž uznáno celé zvíře (§ 26) vyjmajíc tuk (§ 30, č. 1), byla-li zjištěna některá z těchto nemocí nebo stavů:

1. svalovci u vepřů, je-li svalstvo zřejmě změněno, u ostatních zvířat podléhajících prohlídce na svalovce též i tehdy, nejsou-li změny zřejmé,

2. lidskému zdraví škodlivé uhry (u skotu cysticercus inermis, u vepřů cysticercus cellulosae), je-li uhrivost příčinou vodnatelnosti nebo nápadného zbarvení masa, nebo zjistí-li se ve většině řezů dostatečně dlouhých a hlubokých více než jeden uher, živý nebo odumřelý (silná uhrivost). Řezy alespoň jako dlaň veliké jest provésti dlouhým, silným nožem, a to i na místech, kde se uhry zpravidla vyskytují méně. Játra, slezinu, ledviny, žludek, střeva, mozek, míchu a vemeno jest uznati za způsobilé, byly-li při vyšetření shledány uhrů prostými, krev a kosti, zbavené měkkých částí, jest rovněž uznati za způsobilé,

3. sarkosporidiosa (Miescherovy váčky) ve velkém stupni, nebo je-li příčinou vodnatelnosti masa nebo nápadného zbarvení masa.

§ 28.

Nezpůsobilost pouze změněných částí.

Nezpůsobilými budiž uznány pouze změněné části, na kterých byla zjištěna některá z těchto nemocí nebo změn:

1. Cizopasnici ve vnitřnostech [motolice, tasemnice, lidskému zdraví neškodné uhry, měchožil jaterní (echinococcus), mnohohlav (coenurus cerebralis), uher tasemnice vroubované (cysticercus tenuicollis), škrkavky, měchovci — zvláště plícní (strongylus) nebo dvanáctníkový (sclerostomum), sarkosporidie (Miescherovy váčky) a pod.], vyjmajíc případy uvedené v § 27; jestliže počet nebo uložení těchto cizopasníků činí jisté a důkladné jejich odstranění nemožným, budiž zničeny celé orgány, jinak budiž cizopasnici i s okolní tkání vykrojeni a orgány uvolněny.

2. Nádory, jsou-li místně ohraničeny, s příslušnými mizními uzlinami.

3. Plicní nákaza skotu.

4. Tuberkulóza, vyjímajíc případy uvedené v § 26, č. 9. [Vnitřní orgán jest pokládati za tuberkulosní, jsou-li i jen v příslušných mizních uzlinách tuberkulosní změny, a to bez ohledu na povahu a stáří změn. Při tuberkulóze mizních uzlin okruží jest považovati za tuberkulosní příslušnou část střev (tenké nebo tlusté střevo) a tukovou tkáň v okruží, ležící mezi střevem a mizními uzlinami. U střev vepřových, jsou-li v mizních uzlinách ložiska starší se suchým sesýrovatěním nebo zvápěnlá, se odstraní pouze změněné části. Při tuberkulóze plic jest odstraniti i průdušnici a hrtan.]

5. Houba hovězí (zrnivka travinná, aktinomykosa) a houba koňská (botryomykosa).

6. Ztrnutí (tetanus), nejde-li o ustanovení § 26, č. 12.

7. Slintavka a kulhavka bez onemocnění přidružených (změněné části jest odstraniti; hlavu, jazyk, srdce, jícen, žaludek, střeva, konce končetin až ke kloubům spěnkovým s kůží a paznehty lze uvolniti, když byly za úředního dozoru vypařeny ve vroucí vodě po dobu asi tří minut. Jícen, žaludek a střeva nutno před tímto opařením obrátiti.).

8. Záněty, pokud ještě nebyly jmenovány, dále opouzdřená ložiska hnisavá nebo jíchovitá, jestliže celkový zdravotní stav zvířete v době krátce před poražením nebyl změněn, zvláště není-li příznaků t. zv. otravy krve.

9. Zranění (rány, zhmožděnin, zlomeniny, popáleniny a j.), jestliže nebyly spojeny s horečkou.

10. Vleklá červenka chlopní srdečních nebo kůže, chřipka selat.

11. Nákaza, mor nebo obrna vepřů, jde-li pouze o vleklé onemocnění nákazou nebo obrnou vepřů bez porušení celkového zdravotního stavu nebo pouze o zbytky po proběhlé některé z těchto nemocí (srůst, jízvy, opouzdřená nebo sesýrovatělá ložiska a pod.), nebo jde-li o zbytky po proběhlém moru vepřů (sesýrovatění mizních uzlin okruží, slepení nebo srůst střevních klíčků, jízvy ve sliznici střevní). Při obrně vepřů jest mozek a míchu považovati vždy za nezpůsobilé.

12. Otravy zvířat (za nezpůsobilé jest uznati a neškodně odstraniti orgány jako žaludek, střevo, játra, ledviny, vemen a j., které mohou obsahovati jed ve škodlivém množství).

13. Přítomnost zárodků, vyvolávajících t. zv. otravu masem, toliko ve výměšcích u zdravých zvířat (jako nezpůsobilé jest považovati a odstraniti nejen orgány, ve kterých byly zárodky zjištěny, nýbrž i jejich vedlejší orgány, na př. okruží, slinivku břišní).

14. Zrůdnosti, nebyl-li změněn celkový zdravotní stav zvířete nebo stav masa.

15. Zmenšení orgánů nebo jednotlivých svalů.

16. Prosáknutí (infiltrace) jednotlivých orgánů nebo částí těla krví nebo vodnatou (serosní) tekutinou, uložení vápna nebo barviv v orgánech a částech těla.

17. Povrchní hniloba, plesnivění a pod. na jednotlivých částech těla.

18. Potřísnění masa hnisem, jíchou nebo jinými zplodinami zánětu.

19. Vniknutí obsahu žaludku nebo vody při paření, nebo jiných nečistot při porážení do plic nebo do krve.

20. Znečištění masa v takové míře, že není možné důkladné jeho očištění a dále nafouknutí masa.

§ 29.

Části vždy nezpůsobilé.

Za nezpůsobilé jest nutno vždy považovati i bez zvláštního úředního prohlášení:

oči, výkroj z ucha (vnitřní chrupavčité části vnějších zvukovodů), mandle u skotu, vepřů a jednokopytníků, výkroj řitní kromě t. zv. koruny, ochod, pochvu, dělohu s vaječníky, žlučník, varlata a žilu (pyj), u vepřů též mošnu pupeční. Všechny tyto části, jakož i střeva zabitých psů jest vždy neškodně odstraniti (§ 44 vládního nařízení).

§ 30.

Podmíněná způsobilost masa.

Podmíněně způsobilými buďtež uznány:

1. Tuk v případech § 27 (vyjma lůj u skotu, jestliže ve svalstvu, uloženém v tuku, nebyly nalezeny uhry (§ 27, č. 2), a vyjma nezměněné sádlo při sarkosporidiose vepřů (§ 27, č. 3).

2. Jednotlivé čtvrti nebo části, ve kterých jest jedna nebo několik tuberkulosně změněných mizních uzlin, nejde-li o případ, uvedený pod č. 3, písm. a) nebo v § 33, č. 1, písm. b). Části, které se posuzují jako podmíněně způsobilé, buďtež ohraničeny podle oblastí jednotlivých mizních uzlin.

3. Maso celého zvířete (§ 26) vyjma části, které jest podle § 28 uznati za nezpůsobilé, byla-li zjištěna některá z těchto chorob nebo stavů:

a) Tuberkulosa při změnách svědčících pro čerstvou tuberkulosní infekci krve, nejde-li o značné vyhubnutí zvířete. (Za čerstvou tuberkulosní infekci krve jest pokládati stav, při kterém tuberkulosní uzlíky, vzniklé rozšířením zárodků tuberkulose velkým krevním oběhem, jsou průsvitné a zpravidla ne větší prosa, nebo slezina a mízní uzliny jsou zduřelé. Po čerstvé tuberkulosní infekci krve budiž obzvláště pečlivě pátráno, jde-li o změkklá ložiska neúplně opouzdřená nebo infiltrační formu tuberkulosních ložisek — t. zv. paprskovitě sesýrovatění).

b) Červenka vepřů, není-li třeba maso celého zvířete uznati nezpůsobilým nebo nejde-li o vlekrou červenku chlopní srdečních nebo kůže; krev, žaludek, střeva a močový měchýř nutno vždy neškodně odstraniti.

c) Náказа, mor nebo obrna vepřů, není-li třeba maso uznati za nezpůsobilé (§ 26, č. 11) nebo nejde-li o pouhé zbytky po proběhlé nemoci nebo o vlekrou náказu nebo obrnu vepřů, bez jinakého porušení zdravotního stavu.

d) Lidskému zdraví škodlivé uhry, není-li třeba maso, vyjma tuk, uznati nezpůsobilým. [Maso slabě uhřívého skotu budiž prohlášeno za způsobilé, bylo-li po 21 den naloženo nebo v mrazírně promraženo takovým způsobem, že ve hlubokých vrstvách svalstva byla trvale udržována teplota 3°C pod nulou po šest dnů (§ 32, č. 4 a 5) a zjištěné uhry byly před tím odstraněny.] Játra, slezina, ledviny, žaludek, střeva, mozek, mícha, vemeno a při slabě uhřívém skotu i lůž jest uznati způsobilým, jestliže při vyšetření nebyly v nich nalezeny uhry. Krev a kosti, zbavené měkkých částí, budiž rovněž uvolněny.

e) Svalovci u vepřů, jestliže svalstvo není zřejmě změněno.

f) Čerstvé znečištění masa bacily sněti slezininné, sněti chřestivé nebo nákazy zvěře a skotu nebo znečištění zárodky, vyvolávajícími t. zv. otravu masem (takové znečištění jest zpravidla předpokládati u masa zdravých zvířat, která byla poražena nebo zpracována současně se zvířetem nemocným snětí slezininnou, snětí chřestivou nebo nákazou zvěře a skotu, za použití téhož nářadí, nebo u masa zdravých zvířat, které bylo současně dopravováno s masem zvířete nemocného snětí slezininnou, snětí chřestivou nebo nákazou zvěře a skotu na téže vozidle, dále u zvířat na pohled zdra-

vých, u nichž však bylo zjištěno, že vyměšovala zárodky, vyvolávající t. zv. otravu masem).

Úprava masa podmíněně způsobilého.

§ 31.

(1) Maso, uznané podmíněně způsobilým, lze upravit k požívání lidskému takto:

a) tuk vyškvařením v případech uvedených v § 27,

b) maso a tuk:

1. vařením nebo dušením při tuberkulose v případech § 30, č. 2 a č. 3, písm. a), při čerstvém znečištění masa bacily sněti slezininné, sněti chřestivé nebo nákazy zvěře a skotu nebo zárodky, vyvolávajícími t. zv. otravu masem, dále při nákaze, moru nebo obrně vepřů v případě § 30, č. 3, písm. c), při svalovitosti (trichinose). Vepřové maso se může před vařením naložiti (nasoliti) ve zvlášť určených veřejných jatkách a vyuditi; použitý lác budiž po převaření neškodně odstraněn. Uplynulo-li od znečištění masa zárodky sněti slezininné, sněti chřestivé nebo nákazy zvěře a skotu více než 6 hodin, může býti upraveno jen sterilisací v parním přístroji podle ustanovení § 32, č. 3;

2. vařením, dušením, nebo naložením při července v případě § 30, č. 3, písm. b) (použitý lác budiž po převaření neškodně odstraněn), při uhřivosti vepřů, ovcí a koz v případě § 30, č. 3, písm. d),

3. vařením, dušením, naložením nebo promražením při uhřivosti skotu v případě § 30, č. 3, písm. d), s výjimkou tam uvedenou při slabé uhřivosti.

(2) Místo vaření, dušení, naložení nebo promražení může tuk býti vyškvařen.

§ 32.

Úpravu podle § 31 jest provésti takto:

1. Vyškvaření tuku jest pokládati za dostatečné, byl-li buď v otevřeném kotli úplně rozpuštěn nebo byl-li v parním přístroji prokazatelně zahřát nejméně na 100°C.

2. Vaření masa, obsahujícího živočišné cizopasníky, ve vodě jest pokládati za dostatečné pouze, bylo-li účinkem tepla i ve vnitřních vrstvách zbarveno šedě (maso hovězí) nebo šedobíle (maso vepřové) a není-li šťáva, vytékající z čerstvých řezů, již zbarvena do

červena. Maso ze zvířat infikovaných bakteriemi a pod. budiž rozřezáno na kusy ne silnější 15 cm, při svalovitosti ne silnější 10 cm a udržováno ve vroucí vodě dvě a půl hodiny.

3. Dušení masa v parních přístrojích jest pokládati za dostatečné pouze, bylo-li i ve vnitřních vrstvách vystaveno teplotě 80°C po dobu 10 minut, nebo bylo-li rozřezáno na kusy ne silnější než 15 cm a dušeno při přetlaku půl atmosféry aspoň dvě hodiny a zbarveno i ve vnitřních vrstvách šedě (maso hovězí) nebo šedobíle (maso vepřové) a není-li šťáva, vytékající z čerstvých řezů, již zbarvena do červena.

4. K naložení nebo nasolení budiž maso rozřezáno na kusy ne těžší než dva a půl kg, při července vepřů pouze půl kg. Tyto kusy buďtež úplně obaleny kuchyňskou solí, nebo vloženy do láku, který obsahuje na třičtvrtě litru vody nejméně čtvrt kg kuchyňské soli. Naložení musí trvati alespoň tři týdny a během této doby má býti maso v kádi několikrát obráceno.

5. Promražení masa při uhřívosti skotu budiž provedeno v mrazárnách, které umožňují uchování masa ve stavu zcela čerstvém a zaručují trvalé udržení teploty 3°C pod nulou v hlubokých vrstvách svalstva po šest dnů.

§ 33.

Méně hodnotnost masa.

Méně hodnotným budiž uznáno maso celého zvířete, nebo jeho části zvláště, byla-li zjištěna některá z těchto nemocí nebo změn:

1. Tuberkulosa:

a) není-li omezena na jediný orgán a je-li ve změněných částech nemoc rozšířena, nebo je-li zachváčena kost, v obou případech, pokud maso nemá býti prohlášeno vůbec za nezpůsobilé (§ 26, č. 9) nebo za podmíněně způsobilé [§ 30, č. 2 a č. 3, písm. a)] (méněhodnotnost masa celého zvířete),

b) je-li tuberkulosa v mízních uzlinách masových, avšak projevuje se v nich jen suchými sýrovitými nebo zvápenělými ložisky a příslušné kosti, klouby a svaly neobsahují tuberkulosních změn (méněhodnotnost čtvrtě nebo části ohraničené podle mízního oběhu).

2. Slabý zápach nebo příchut' po rybách, rybím tuku, po moči, po lécích nebo desinfekčních prostředcích, slabý zápach samců nebo jiného původu, změna barvy, složení a trvanlivosti masa (povrchní a ohraničená hniloba na jednotlivých částech těla, mírná vod-

natelnost, mírné zbarvení do žluta při žloutence, mírné prostoupení masa výrony krevními, uloženinami vápna, Miescherovými váčky), nejde-li o nezpůsobilost masa celého zvířete nebo částí nebo o podmíněnou způsobilost. Při všech změnách barvy, vůně, chuti nebo složení budiž posouzení masa odloženo na dobu nejméně 24 hodin po poražení a budiž podle potřeby provedena zkouška varem nebo pečením. Jsou-li změny tohoto druhu jen v jednotlivých čtvrtích, vnitřnostech nebo menších částech masa, buďtež méně hodnotnými uznány pouze tyto části.

3. Značné vyhubnutí, které nenastalo následkem nemoci, na př. vlivem stáří.

4. Nezralost mláďat nebo nedokonalý vývin, nejde-li o nezpůsobilost.

5. Neúplné vykrvácení, zvláště u zvířat nutně poražených a při náhlém usmrcení zvířat bez předchozí nemoci, nejde-li o změny, při kterých třeba maso uznati za nezpůsobilé (§§ 26 a 27).

§ 34.

Razítkování masa.

(1) Značkami jest opatřiti každou půli poraženého zvířete nejméně na těchto místech:

a) U skotu a jednokopytníků:

1. po straně na krku,
2. na zadní straně podloktí (předloktí),
3. na pleci,
4. na hřbetě v krajině bederní,
5. na vnitřní straně stehna,
6. na vnější straně stehna,
7. na jazyku;

b) u telat a hříbat (po případě po oddělení kůže na příslušném místě):

1. na pleci nebo na zadní straně podloktí,
2. vedle ledvinového tuku nebo u stažených telat a hříbat na hřbetě,
3. na hrudi,
4. na stehně, na pánvi nebo na zadní holeni;

c) u vepřů:

1. na hlavě,
2. po straně na krku,
3. na pleci,
4. na hřbetě,
5. na stěně břišní,
6. na vnější straně stehna,
7. na pohrudnici asi mezi 10. a 11. žebrem v blízkosti páteře,

8. na pohrudnici asi mezi 6. a 8. žebrem v blízkosti kosti hrudní;

d) u ovcí a koz (po případě po oddělení kůže na příslušném místě):

1. na krku,
2. na pleci,
3. na hřbetě,
4. na vnitřní straně stehna.

(2) Místo razítkování pod písm. a) až d) stačí u nestažených jaloviny, telat a jehňat ora-
zítkování v blízkosti chrupavky hrudní kosti a vedle ledvinového tuku nebo na vnitřních stranách stehen, dále u selat, jehňat a kůzlat označení jedním razítkem mezi plecí a křížem po každé straně.

(3) Jatečná zvířata jest ještě označiti ra-
zítkem na těchto místech:

1. na obou vnějších svalech žvýkacích (u nestažených telat, ovcí a koz po oddělení kůže — telecí hlavy, které jsou určeny k vy-
paření, se nerazítují),

2. uvnitř dutiny hrudní a břišní na před-
ních a zadních čtvrtích, byla-li pohrudnice nebo pobřišnice pro onemocnění sloupnuta,

3. na obou křídlech plic,

4. na srdci u skotu a jednokopytníků,
u ostatních jatečných zvířat jenom, byly-li
celé plice zabaveny,

5. na játrech, u skotu na pravém a levém
laloku.

(4) U vepřů budiž razítko „Svalovců
prsto“ otisknuto na vnitřní straně stehen,
u divokých vepřů, jezevců, medvědů a maso-
žravců, prohlédnutých na svalovce, zevně
v blízkosti chrupavky hrudní kosti, na vnitřní
straně stehen a uvnitř na obou stranách při
ledvinovém tuku.

§ 35.

Zabránění infekci masa nebo
rozšíření nakažlivých nemocí
zvířat.

(1) Veterinář i prohlížeč musí svůj oděv
i obuv a veškeré nástroje udržovati stále
v čistém stavu. Přejde-li do styku se zvířetem,
které má nakažlivou nemoc nebo je z ní po-
dezřelé, nebo s masem z takového zvířete, má
si ruce, po případě i jiné potřísněné části těla,
oděv a obuv ihned řádně očistiti a desinfiko-
vati. Zejména nože, které byly znečištěny
chorobnými látkami, buďtež před novým po-
užitím vždy vyvařeny ve 2% roztoku sody.

(2) Při nařezávání změněných nebo po-
dezřelých částí jest dbáti pokud možno toho,
aby nenastalo znečištění masa, rukou, podlahy
a pod. hnisem, jíchou nebo jinými zplodinami
nebo výměšky zánětu. Každé znečištění budiž
patričně odstraněno. Zejména při odeírání
částí pro bakteriologické vyšetřování budiž
dbáno co nejvíce čistoty a používáno nástrojů
vyvařením sterilisovaných.

§ 36.

O všech poražených zvířatech vede veteri-
nář nebo prohlížeč zvláštní zápis podle
vzoru. Záznamy musí býti provedeny do 24
hodin po prohlídce. Kde jest více veterinářů
nebo prohlížečů v obci, vede se vždy jediný
zápis o prohlídce poražených jatečných zví-
řat na podkladě záznamů jednotlivých veteri-
nářů nebo prohlížečů, po případě jatečných
oddělení. Zápis o prohlídce masa dovezeného
z jiné obce a zápis o doplňovací prohlídce jest
vésti vždy zvlášť. Zápis o doplňovací pro-
hlídce se může vésti společně pro celý její ob-
vod. Zápisy se uzavírají každého měsíce a
jednotlivé ročníky jest uchovati po dobu
tří let.

Příloha B.

Předpisy

o způsobilosti a výcviku prohlížečů.

§ 1.

(1) Prohlížeči mohou býti ustanoveni
pouze muži:

a) nejméně 24 let starí,

b) zdraví a tělesně i duševně k výkonu pro-
hlídky schopní,

c) zachovalí a spolehliví,

d) kteří vychodili alespoň měšťanskou
školu nebo obecnou školu a živnostenskou
školu pokračovací pro obor řeznictví a uze-
nářství (po případě mistrovskou školu řez-
nicko-uzenářskou) nebo pro jiný obor, posky-
tující průpravu ve zdravotědě nebo v nauce
o chovu zvířat nebo zpracování masa anebo
odbornou alespoň dvouletou školu z téhož
oboru, nebo získali potřebnou všeobecnou
průpravu jinak,

e) kteří s úspěchem vykonali závěrečnou
zkoušku učebního běhu pro prohlížeče,

f) kteří nevykonávají zaměstnání, uvedená v § 8, odst. 2 vládního nařízení, nebo nejsou v takovém zaměstnání činní,

g) kteří se nezabývají pokoutním léčením zvířat,

h) kteří nejsou zástupci pojišťovny, zabývající se pojišťováním proti pádu zvířat.

(2) Prohlizitelé na svalovce mohou být ustanoveny pouze osoby, které vyhovují podmínkám, uvedeným v odstavci 1; stačí však, vykonaly-li místo zkoušky, uvedené pod písmenem e), závěrečnou zkoušku učebního běhu pro prohlizitele na svalovce.

(3) Prohlizitel, způsobilý podle odstavce 1, jest způsobilým prohlizitelem na svalovce bez vykonání zvláštní zkoušky podle odstavce 2.

(4) Prohlizitelé a prohlizitelé na svalovce jsou způsobilí k výkonu své služby nejvýše do dokončeného 65. roku věku.

§ 2.

(1) Učební běhy pro prohlizitele a prohlizitele na svalovce uspořádá podle potřeby zemský úřad ve veřejných jatkách.

(2) Učitele jmenuje zemský úřad z veterinářů, pověřených prohlídkou jatečných zvířat a masa, nebo z úředních veterinářů, a jednoho z nich ustanoví správcem běhu. Veterináři jsou povinni tento úkol převzít.

(3) Správa veřejných jatek jest povinna poskytnouti potřebné místnosti a potřebný cvičný materiál za náhradu hotových výdajů.

§ 3.

(1) Učební běh pro prohlizitele trvá nejméně 6 týdnů (z nichž 4 týdny trvá výcvik v pravidelné prohlídce a 2 týdny výcvik v prohlídce na svalovce), učební běh pro prohlizitele na svalovce nejméně 2 týdny. Teoretické přednášky se konají nejméně 20 hodin týdně, praktické cvičení nejméně 15 hodin týdně.

(2) Počátek a místo běhu, jakož i lhůta k zápisu se vyhlášují v Úředním listě.

§ 4.

(1) Posluchači mohou být osoby nejméně 23leté a musí vyhovovati podmínkám ustanovení § 1, odst. 1, písm. b) až d) a písm. g).

(2) Žádost o zápis je doložiti domovským a křestním (rodným) listem, vysvědčením zachovalosti, ne starším jednoho roku, posledním školním vysvědčením, potvrzením okresního úřadu o okolnosti uvedené v § 1, odst. 1,

písm. g) a vylíčením dosavadního běhu života.

(3) O zapsání rozhoduje zemský úřad s konečnou platností.

(4) Poplatek za učební běh pro prohlizitele je 400 K, za učební běh pro prohlizitele na svalovce 200 K a musí býti zaplacen před zahájením běhu. Poplatky plynou do pokladny Protektorátu.

§ 5.

Proviní-li se účastník běhu opětovně hrubým chováním nebo neposlušností nebo působí-li rušivě na výkon vyučování, může býti správcem běhu vyloučen.

§ 6.

(1) Učební běhy končí závěrečnou zkouškou před zkušební komisí jmenovanou zemským úřadem. Předsedou komise budiž vyšší veterinární úředník zemského úřadu, členy komise učitelé běhu.

(2) Po úspěšné zkoušce bude vydáno vysvědčení podle vzoru.

(3) Poplatek za zkoušku na prohlizitele je 100 K, poplatek za zkoušku na prohlizitele na svalovce 60 K. Poplatky je zaplatiti před počátkem zkoušky; plynou do pokladny Protektorátu. Nedostaví-li se kandidát bez dostatečných důvodů ke zkoušce, nemá nároku na vrácení poplatku; o žádosti za vrácení poplatku rozhoduje zemský úřad.

§ 7.

Žadatele, kteří prokáží, že by nemohli poplatek za učební běh nebo za zkoušku zaplatiti bez ohrožení výživy své nebo své rodiny, může zemský úřad zcela nebo částečně od poplatku osvoboditi. Osvobození od poplatku za učební běh platí v témž rozsahu i pro poplatek za zkoušku.

§ 8.

Učitelům, jakož i předsedovi a členům zkušební komise přísluší odměna, jejíž výši stanoví ministerstvo sociální a zdravotní správy a ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem financí, přihlížejíc k tomu, aby vybrané poplatky stačily na úhradu všech výdajů (§ 2, odst. 3).

§ 9.

(1) V učebních bězích jest poskytnouti účastníkům vědomosti a zručnosti, jež jsou

potřebny k samostatnému výkonu vyšetření a k posouzení zvířat a masa, po případě k vyšetření a k posouzení masa na svalovce, jakož i vědomosti o nejdůležitějších ustanoveních o nakažlivých nemocech zvířat.

(2) Při závěrečné zkoušce pro prohlížitele má zkoušený v teoretické části prokázati vyhovující odborné znalosti a znalost předpisů o prohlídce jatečných zvířat a masa, v praktické části má:

a) popsati, vyšetřiti a posouditi jatečné zvíře před poražením podle přílohy A,

b) úplně vyšetřiti a posouditi poražené jatečné zvíře (nikoliv však jednokopytníka),

c) rozpoznati zvířata po poražení podle druhu a pohlaví a určiti, od jakého druhu zvířat pochází předložený orgán, dále určiti a popsati změněné části těla zvířete,

d) prokázati znalosti o užívání mikroskopu a promítacího přístroje pro vyšetřování na svalovce,

e) odebrati u zvířat předepsané vzorky, připravit části vzorků a prohlédnouti je na svalovce,

f) vyšetřiti vzorek čerstvého a konservovaného masa, obsahující svalovce a podrobně popsati svalovce,

g) prokázati znalost použití předpisů o prohlídce jatečných zvířat a masa,

h) prokázati znalost o desinfekci osob, zvířat a místností.

(3) Při závěrečné zkoušce pro prohlížitele na svalovce má zkoušený prokázati v teoretické části vyhovující odborné znalosti a znalost předpisů o prohlídce masa na svalovce a v praktické části má provésti úkoly, uvedené v odstavci 2, písm. d) až f).

(4) Nevyhoví-li zkoušený podmínkám, uvedeným v odstavci 2, po případě 3, usnese se zkušební komise podle rozsahu nedostatků, zda zkouška má býti opakována po opakování učebního běhu, či bez jeho opakování. Bez opakování běhu lze opakovati zkoušku pouze před touž komisí, nejdříve za 4 týdny a nejvýše dvakráte. Za opakovanou zkoušku je třeba zaplatiti poplatek znovu. Osvobození od něho se nepovoluje.

(5) Vyučovací a zkušební řád vydá ministerstvo sociální a zdravotní správy a ministerstvo zemědělství a vyhlásí v Úředním listě.

§ 10.

(1) Zemský úřad uspořádá každoročně pro ustanovené prohlížitele a prohlížitele na svalovce opakovací dvoudenní učební běhy. Pro

tyto běhy platí přiměřeně ustanovení § 2, odst. 2 a 3.

(2) Prohlížitelé a prohlížitelé na svalovce jsou povinni účastniti se těchto běhů zpravidla ve druhém, čtvrtém a osmém roce služby. O povinnosti účastniti se běhu, jeho místě a době vyrozumí účastníky zemský úřad.

(3) Prohlížitelé a prohlížitelé na svalovce jsou povinni ve třetím, šestém, devátém a dvanáctém roce služby se podrobiti opakovací zkoušce u úředního veterináře okresu jejich působnosti. Zkouškou se zjišťuje, zda zkoušený má ještě praktické a teoretické znalosti pro spolehlivý výkon prohlídky. Výsledek zkoušky se poznamená na vysvědčení o závěrečné zkoušce na prohlížitele, případně prohlížitele na svalovce. Prohlížitel na svalovce, ustanovený k pomoci veterináři ve veřejných jatkách, je osvobozen od zkoušky.

(4) Nevykonával-li prohlížitel nebo prohlížitel na svalovce svou službu více než dva roky, musí před novým ustanovením se zúčastniti opakovacího běhu a vykonati zkoušku u úředního veterináře. Za tím účelem musí požádati zemský úřad, aby byl povolán do nejbližšího opakovacího běhu. Nevykonává-li prohlížitel nebo prohlížitel na svalovce službu více než pět let, musí se znovu po absolvování běhu podrobiti závěrečné zkoušce na prohlížitele, po případě na prohlížitele na svalovce.

(5) Nevyhoví-li prohlížitel nebo prohlížitel na svalovce povinnosti podle odstavce 2 nebo 3, nebo neobstojí-li při zkoušce podle odstavce 3, ztrácí způsobilost k výkonu služby až do doby, kdy povinnosti dostojí, po případě zkoušku složí s úspěchem.

(6) Za opakovací běhy a zkoušky se poplatky neplatí. Za opravnou zkoušku se vybírá poplatek od prohlížitelů 30 K, od prohlížitelů na svalovce 20 K.

(7) Vyučovací řád pro opakovací běhy a zkušební řád pro opakovací zkoušky vydá ministerstvo sociální a zdravotní správy a ministerstvo zemědělství. Odměna učitelům, jakož i zkoušejícím se stanoví obdobně jako v § 8.

§ 11.

(1) Dosavadní prohlížitelé (vyjma veterináře), mohou vykonávati i nadále pouze vyšetření a posouzení po poražení, když zvíře bylo před poražením, po případě i při poražení shledáno úplně zdravým a žádná jeho část nebyla před prohlídkou odstraněna nebo tak změněna, že by to mělo vliv na jistotu posouzení.

(2) Zemský úřad postupně do jednoho roku povolá tyto prohlížitele do učebních běhů pro prohlížitele, po případě prohlížitele na svalovce. Ti prohlížitelé, kteří se zúčastní učebního běhu a úspěšně složí závěrečnou zkoušku na prohlížitele, po případě na prohlížitele na svalovce, získají způsobilost, rovnocennou způsobilosti podle § 1, odst. 1, po případě podle § 1, odst. 2, vyhovují-li podmínkám podle § 1, odst. 1, písm. b), c), f) až h). Ti prohlížitelé, kteří bez dostatečných důvodů nevyhoví výzvě zemského úřadu, aby navštěvovali učební běh, nebo kteří nesložili s úspěchem závěrečnou zkoušku, pozbývají vůbec způsobilosti k výkonu prohlídky. O poplatech za tyto běhy platí obdobně ustanovení § 4, odst. 4.

(3) Až do obsazení všech míst prohlížiteli, kteří nabyli výcviku podle § 2 a násl., mohou býti nově prozatímně ustanoveny osoby, které vyhovují pouze podmínkám § 1, odst. 1, písm. a) až d) a f) až h), prokáží-li potřebnou znalost a zručnost. Tito jsou oprávněni k prohlídkám pouze v rozsahu ustanovení odstavce 1. Ustanovení odstavce 2 platí i v tomto případě.

42.

Vládní nařízení ze dne 3. února 1940

o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. III, č. 1 zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb., podle čl. I a IV vládního nařízení ze dne 10. června 1933, č. 96 Sb., o úpravě celního sazebníku, jakož i podle vládního nařízení ze dne 23. června 1933, č. 104 Sb., o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí, a podle § 1 vládního nařízení ze dne 22. prosince 1934, č. 280

Sb., o způsobu propočítávání cen obilí po dobu účinnosti vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 137 Sb., o úpravě obchodu s obilím, moukou a mlýnskými výrobky a některými krmivý:

§ 1.

(1) Celní přírážka k celní sazbě pro zboží saz. č. 23 (pšenice, špalda), vypočtená podle ustanovení poznámky v čl. I, § 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. k saz. č. 23 až 26, upravuje se až na další na 10— K za 100 kg hrubé váhy.

(2) Celní přírážky k celním sazbám pro zboží saz. č. 24 až 26, vypočtené podle ustanovení poznámek v čl. I, §§ 1 a 2 a v čl. IV, odst. 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. k saz. č. 24 až 26 a k saz. č. 23 až 26, upravují se až na další takto:

Pro zboží saz. čísla	Celní přírážka za 100 kg hrubé váhy
24. žito	22— K,
25. Ječmen	14— K,
26. Oves	22— K.

§ 2.

Celní přírážky, vyhlášené vládním nařízením ze dne 4. ledna 1940, č. 4 Sb., o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí, se zároveň zrušují.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 10. února 1940; provede je ministr financí.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čípera v. r.

Dr. Klumpar v. r.